

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 9/16–11/09

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום רביעי, כ"ט באדר תשס"ט (25/03/09)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
סגן ומ"מ ראש העיר	ד"ר בוקי צי"ש
חבר המועצה	יאיר אברהם
חבר המועצה	עו"ד מנשה אליאס
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	גיא בן גל
חברת המועצה	אתי גן-אל
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס
חברת המועצה	נורית חסון-לוי
חבר המועצה	איציק יואל
חבר המועצה	אורן כהן
חבר המועצה	אהוד יובל לוי
חבר המועצה	ארנון לוי
חבר המועצה	אברהם מולה
חבר המועצה	עמירם מילר
חברת המועצה	עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	עו"ד איתן צנעני
חבר המועצה	צביקה צרפתי

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אבי בן חמו
גזבר העירייה	שגיא רוכל
מבקר העירייה	אליעזר פירשטיין
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
יועצת משפטית	עו"ד קרן קדמי
מנהלת מחלקת הכנסות	דבורה הררי
יועץ תקשורת	גל סגל
ע/מנכ"ל	מיכל טל

ישיבת מועצה שלא מן המניין - 25.03.2009**על סדר היום :**

1. אישור צו הארנונה לשנת 2009.
2. אישור תרומה לבי"ס גורדון (מחוץ לסדר היום).

1. אישור צו הארנונה לשנת 2009.

יהודה בן חמו: ערב טוב, ברוכים הבאים. אני שמח לפתוח את ישיבת המועצה מן המניין. היום יש לנו שתי ישיבות. הישיבה הראשונה תעסוק בנושא אישור צו הארנונה לשנת 2009. לאחר מכן ישיבה נוספת נעשה אתנחתא קצרה בין ישיבה לישיבה, ולאחר מכן נעבור לנושאים שעל סדר היום. אנחנו מתבקשים היום לקיים דיון ולאשר את המלצת ועדת הכספים מיום ה-12.3.2009, אני מבקש את שגיאה, בבקשה.

שגיאה רוכל: כפי שהבאנו בפני ועדת הכספים את המלצתנו לשינויים בצו הארנונה, הסברנו גם אז, אני אסביר גם היום. אנחנו נמצאים באיזשהו לוח זמנים נתון, בדרך כלל כל התהליך הזה מתבצע הרבה יותר מוקדם, עד ה-30.11. כרגע פתוח לנו איזשהו חלון הזדמנויות, בגלל שתהליך הבחירות וכנראה הולכת להתאשר ארכה להגשת שינויים בצו הארנונה, כפי שהובטח לנו ע"י משרד הפנים. בחלון הזה אנחנו עדיין יכולים לקבל החלטה על אותם שינויים מבוקשים. אנחנו מביאים את צו הארנונה שהוא כולל בתוכו, בוא נגיד, 3 נושאים עיקריים. הדבר הראשון כפי שכבר אישרנו בעבר, הבאנו בפניכם, זה אותו מנגנון של העלאת אוטומטית שאנחנו לא נדרשים לאשר אותו באופן פורמלי. הוא קורה אוטומטית עפ"י חוק ההסדרים, אותו מנגנון הצמדה שקיים בחוק ההסדרים, אותם 4.57 שכולם מכירים. זה מנגנון אוטומטי שנקבע לפי נוסחא שקיימת בחוק ההסדרים. אותו אנחנו לא נדרשים לאשר, הוא בא כחלק מהצו, אבל הוא לא נתון להחלטתנו.

הנושא השני זה רצף של שינויים בצו עצמו, כפי שהסברתי,

חלקם באים לתקן עיוותים שהיו קיימים בצו בעבר. החלק השני בא לתת איזושהי מחשבה שתביא אולי בעתיד אפילו אטרקטיביות יותר לעסקים או דברים חדשים שאנחנו רוצים למשוך לעיר, מפעלי תעשייה בגדלים בינוניים וגדולים, מוסדות חינוך אקדמיים, מכללות, והנושא השלישי זה חברות ביטוח ובנקים. הם שלושת הנושאים העיקריים אולי שמופיעים בצו בנוסף.

הנושא השלישי שקיים לנו בצו זה נושא של בקשה להעלאה חריגה של 1% בארנונה, מעבר לאותם 4.57. הסברתי גם במועצה הקודמת שלמעשה אנחנו באים לתת מענה. בנקודה הזאת, כשערכנו את תקציב העירייה, אנחנו חזינו במדדים חיוביים. המדדים משפיעים על תוספת ההכנסות של העירייה כאשר הפער בין ההשלכה של המדדים החיוביים מחד, במידה וישנם, לבין ההשלכה של אותם מדדים בצד ההוצאות, יוצר את הבלאנס. במקרה שלנו חלק עיקרי של ההוצאה כאשר יש מדד שלילי, אינו יורד בהתאמה. כתוצאה מזה שיש מדד שלילי יש לנו ירידה בהכנסות. ירידה בהכנסות שמבוטאת, שהפער בין הכנסות להוצאות גדל, ואנחנו בין היתר נדרשים לערוך התאמות בתקציב כדי לעמוד בתקציב מאוזן. ה-1% הזה בא לתת מענה חלקי בלבד להתאמות שאנחנו נדרש לעשות. אם לא ניקח החלטה לעשות העלאה כלשהי בארנונה, אנחנו נצטרך לבצע וככל הנראה אולי אפילו נצטרך לבצע בנוסף, קיצוצים נוספים במערך השירותים של העירייה על מנת לעמוד בתקציב מאוזן לשנת 2009, שכולכם יודעים שהיא תהיה שנה מאוד-מאוד קשה ובעייתית. אנחנו ערכנו סט של דוגמאות לגבי מחיר תשלום הארנונה שבא למעשה להמחיש שסכום הארנונה ששולם בעד נכס בודד עם ההצמדות

שכבר חלו בשנה הקודמת, בדצמבר למעשה גם עם ה-1% הנוסף, עדיין בחודש אפריל יהיה נמוך יותר. לכן נושא ההשפעה היא לא השפעה של תוספת, כי המדדים השליליים שוחקים חלק ניכר מההתייקרות. וכדי למנוע מאיתנו ליצור קיצוצים כואבים במקומות אחרים שמאוד-מאוד חשובים לנו, אנחנו בהחלט סבורים שזה המקום לאשר את השינויים האלה. זהו. זה גם היום עיקרי ההחלטות בוועדת הכספים.

אם יש שאלות, בבקשה חברים. אמיר ראשון, לאחר מכן מנשה. הערה ראשונה לפרוטוקול של ועדת הכספים, אני לצערי לא הייתי בישיבה, אני הייתי בישיבה הראשונה, בישיבת ההמשך לא הייתי. הערה מאוד חשובה, דווקא לך צביקה, כי אני קורא את הפרוטוקול פשוט. כל אחד יכול להיות שתהיה לו דעה משלו, ויש בעד, ויש נגד, וכן הלאה ועל זה בטח תכף ידברו. אבל כשאני קורא בפרוטוקול בסעיף שעוסק בבקשה לתוספת העלאה חריגה בארנונה בשיעור אחיד של 2%, ובהנחה שהפרוטוקול נכון ומרי כתבה את מה שצריך לכתוב, אז צביקה צרפתי "תוספת האחוז זה אמנם קשה, אך מי שנבחר לנהל את העיר ולשם ניהול העיר יש בכך צורך. אין לנו זמן לדיונים, יש לאשר זאת". אז בשביל מה אנחנו יושבים? מה זה 'אין לנו זמן לדיונים'? מה אנחנו עושים עכשיו? אנחנו דנים. אחרת השיטה הכי טובה אולי באמת לשלוח לנו בפקס את ההחלטות, תשלחו לנו בפקס את ההחלטות או במייל, ואנחנו פשוט חותמת גומי לחלוטין. צריכים לדון בדבר הזה. כתוב פה 'אין לנו זמן לדיונים'.

יהודה בן חמו:

ד"ר אמיר גבע:

אתה לוקח משפט מדבר שלם שנאמר?

יהודה בן חמו:

אני קורא מה שכתוב בפרוטוקול.

ד"ר אמיר גבע:

אבל הפרוטוקול נכון מבחינת הכיתוב שבו?

ד"ר בוקי צ'יש:

- ד"ר אמיר גבע:** אין שגיאות כתיב. מה אתה רוצה שאני אגיד לך?
- ד"ר בוקי צ'יש:** אז הפרוטוקול בסדר, אז אפשר להמשיך את הדיון.
- ד"ר אמיר גבע:** אני אומר עקרונית, משפט כזה מקומם אותי. אנחנו נמצאים פה בטח בוועדת כספים על אחת כמה וכמה. זה לא טריוויאלי, עובדה היא שתוך כדי הישיבה ההצעה להעלות את הארנונה ב-2% פתאום הפכה ל-1.2% וגם ירדה ל-1%, ועכשיו עומד על שולחנו לאשר אותו ב-1%.
- יהודה בן חמו:** הוא לא דובר שלי, הוא דובר של עצמו.
- ד"ר אמיר גבע:** אני קורא מה שכתוב בפרוטוקול.
- יהודה בן חמו:** 1.2, היה 1.4 אתה יכולה להגיד, היה 8. תגיד מה שאתה רוצה.
- ד"ר אמיר גבע:** עוד פעם, אני לא מבין, כתוב בכותרת,
- יהודה בן חמו:** איפה היה 1.2 אבל?
- ד"ר אמיר גבע:** אתה רוצה שאני אגיד עוד פעם? בסעיף 12 כתוב: "בפרוטוקול בקשה לתוספת העלאה חריגה בארנונה בשיעור אחיד של 2%. יהודה בן חמו מבקש להפחית מההצעה שהובאה ולאשר רק העלאה ב-1.2%".
- יהודה בן חמו:** אז זו טעות סופר.
- ד"ר אמיר גבע:** ואז פתאום דיברנו על 1%, אז אני אומר, 1% כפי שאתה אמרת שגיא, זה לא מעלה ולא מוריד, זה כנראה לא יפתור לנו את הבעיה של המדדים השליליים, אם כי יש הרבה אנליסטים וכלכלנים, כולל שלמה מעוז ואחרים שעדיין מאמינים שהאינפלציה השנה תהיה חיובית בסופו של דבר. תתפלאו אבל יש עכשיו כל מיני צעדים שנקטים במערכת ההומניטארית, שבפירוש יגרמו למדדים יותר גבוהים בהמשך השנה. ובהחלט שלמה מעוז מאמין ש-12 חודש מפברואר יש 2% פלוס. אז אני מעריך שעד סוף דצמבר אפילו יהיה כבר מדדים חיוביים. אני

אומר יהודה, פה אני פונה אליך, זה אפילו לא עניין כלכלי, כי ה-1% הזה לא יעלה ולא יוריד, ואני אומר לך שהמדדים של סוף השנה יעלו את העסק הזה וזה יתייקר. זה עניין חברתי, ואתה, אני באמת פונה אליך כי אתה יודע מה, לא כראש העיר שלי, אני מקווה כחבר, כאיש שאני באמת מזהה אותו כבן אדם עם מעורבות חברתית חריפה, עם מודעות חברתית. על זה חרתת את דגלך כל הזמן. זה הזמן עכשיו להעלות ארנונה? בייחוד שזה רק 1%. אם זה היה 10% כי אחרת אנחנו בברוך כלכלי, אז אתה יודע מה, היינו דנים ואומרים 'חבר'ה, להציל את העיר אנחנו נעשה פה איזשהו מאמץ'. בשביל 1% המסכן הזה לצאת עירייה, שהציגה רק לפני חודשיים בוועדת התקציב שלה מצב כלכלי איתן, ואני שאלתי אם אנחנו לא רצים מתחת לרף הגבוה מדי, ואמרו לי לא. גם אמרו לי על המשבר הכלכלי שאני אלך לחנות הכובעים בחנות ויצמן ואקנה כובע בסוף הקדנציה. ואנחנו בתוך משבר כלכלי חריף,

לא אמרתי, אמרתי היו כאלה שאכלו כובעים.

יהודה בן חמו:

בסדר. קרה אירוע חריג נורא השבוע ומצער נורא, אבל הוא מאוד סמלי. של זוג של אנשים מבוגרים, נכון? שהם לא כפר סבאים במקור, זה היה אתמול שניסו להתאבד על רקע הקשיים הכלכליים, כי לא היה להם את ה-12 אלף ש לשלם את שכר הדירה של הרבעון הבא, שזה 4,000 ש לחודש. ומזל, הבן מצרפת הציל אותם. אנחנו במצב נורא קשה. זה הזמן שממשלות מורידות מיסים ומגדילות את החריגות שלהם. תראו מה קורה בארה"ב טריליונים של דולרים. כל טריליון זה אחד עם 15 אפסים אחריו. אז אנחנו צריכים בדיוק פה להעלות ארנונה? אני חושב חברתית וציבורית שזה ממש לא הזמן, ואני במקומך, או

ד"ר אמיר גבע:

אני קורא לך להסיר את ההצעה.

יהודה בן חמו: אוקי. תודה, מנשה.

עו"ד מנשה אליאס: שגיאה אמר קודם שעומדים לגבות אחוז נוסף. לפי מה שאמרו לנו

בישיבות הקודמות, בשנה שעברה גבו סכום שיא של 220 או 230

מיליון ₪. כך שאחוז אחד, זה מה שהצגתם.

יהודה בן חמו: לא חשוב. חבר'ה, יהיה לכם הזדמנות בסוף.

עו"ד מנשה אליאס: השאלה כמו גבו בשנה שעברה. 201, עוד יותר טוב.

יהודה בן חמו: עוד פחות.

עו"ד מנשה אליאס: לא, מבחינת הטיעונים שלי, אני לא יודע מבחינה מעשית. אחוז

אחד מ-200 מיליון ₪ זה סך הכל 2 מיליון ₪. האם 2 המיליון ₪

הללו יצילו את עיריית כפר סבא? האם המצב הוא כל כך

קטסטרופאלי ש-2 מיליון ₪ ישנו את הגירעון אם קיים גירעון או

לא קיים גירעון? האם באמת זה המסר שאנחנו מוסרים

לתושבים, לבוא ולומר ש-2 מיליון ₪ זה באמת מה שיציל את

העיר הזאת? אני סבור עם כל הכבוד, שדווקא הטיעון שלך בגלל

שהולכת להיות שנה קשה, צריך לעבוד לכיוון ההפוך. בגלל

שהולכת להיות שנה קשה. אנחנו קוראים עיתונים, ראינו מה

שכתוב, שאחרי הפסח חס ושלוש עומדים לפטר עשרות אלפים

אם לא מאות. ואז המצב הכלכלי הולך להיות גרוע יותר. גרים

פה בעיר הרבה אנשים שהם קשי יום. אני מעיד על עצמי שפנו

אליי אנשים ממש קשה להם לחיות. ועוד 1% זה לא רק 1%. אם

אתה לוקח עוד 4.57, אתה מגיע ל-5.57%. כך שפשוט מדובר

בסכומים גדולים. אז גם מהבחינה הזאת שהשנה הזאת הולכת

להיות שנה כלכלית קשה, צריך לבוא ולמסור מסר לתושבים.

לומר להם נכון, אנחנו יכולים להסתדר בלי ה-2 מיליון ₪ הללו.

בתקציבים כאלה גדולים של 438 מיליון ₪ או 436 מיליון ₪

לשנה, 2 מיליון ₪ לא ישנו את התמונה. אז לכן אני בא ואומר,

יהודה בן חמו: כשנדבר על התרבות התורנית, אני אזכיר לך.

עו"ד מנשה אליאס: אני אגיע לזה.

יהודה בן חמו: לא, זה בצחוק.

עו"ד מנשה אליאס: אני מדבר על הכלל, אגיע לתרבות התורנית גם. מבחינה כללית

לציבור, כל הציבור עצמו, אם נגיד שהוא מתנגד זו לא חוכמה,

כיוון שאף אחד לא רוצה שיטילו מיסים, אבל זה גם לא מוצדק

לא חברתית, לא מוסרית, לא כלכלית ואין לזה שום הצדק. סתם

להעלות כדי להרשים את משרד הפנים, אני לא חושב באמת שזו

הסיבה או שזה טעם שמצדיק להעלות את המיסים. אם כבר,

כבוד ראש העיר, הזכיר את העניין של תרבות תורנית, אז אנחנו

כנציגים,

יהודה בן חמו: זה היה בצחוק.

עו"ד מנשה אליאס: אני גם עונה בצחוק. כנציגים דתיים שבעיר, אני סבור עם כל

הכבוד שלנציגים הדתיים זה לא יזיז אם יעלו עוד 2% או 3%.

לא שלא יזיז מבחינת ההשפעה עליהם, זה לא יזיז לטובתם שום

דבר, כיוון שתרבות תורנית, 5 שנים האחרונות תקציב קבוע הוא

מהווה 2.5% מכל התרבות הכללית. זה לא מוצדק כיוון שמספר

התושבים הדתיים בכפר סבא הוא בערך בין 15-20 אחוז, להעניק

להם 2.5% לתרבות תורנית זה לעג לרש. לכן עם כל הכבוד אני

סבור שאין טעם להעלות את המיסים הללו. מה עוד, שאם אני

לוקח כהשוואה אפילו את הוד השרון, באים ומנפנפים בעניין

שבהוד השרון העלו ב-9.57%. 5% מעבר להוספה האוטומטית.

אבל צריך לא לשכוח שבהוד השרון בשנים האחרונות לא העלו

מיסים כמעט. הפעם האחרונה שהעלו זה היה בשנת 2005

ב-2.5%. מאז הטיבו עם התושבים, לא העלו בכלל. נכון שהמצב

הכלכלי הקשה שלהם מחייב אותם היום לעלות. אבל ניקח דוגמא אחרת, עיריית רעננה. כפי שאני בדקתי, עיריית רעננה לא העלתה עד היום ולו אגורה שחוקה. מדוע? הגירעון השוטף הוא במצב תקין. אני לא יודע כמה הגירעון השוטף של עיריית כפר סבא, אבל לפי מה שהבנו עד היום, אני התרשמתי בכל אופן שהגירעון השוטף של עיריית כפר סבא הוא במצב טוב. אין גירעון גדול.

יהודה בן חמו: יש. יש.

עו"ד מנשה אליאס: בהוד השרון הגירעון הגדול הוא 17 מיליון ₪ שוטף.

איציק יואל: מה זה גירעון שוטף?

יהודה בן חמו: בנצבר. הוא התכוון בנצבר.

עו"ד מנשה אליאס: לא, לא נצבר. נצבר הוא גבוה יותר.

אתי גן-אל: אמרתי לכם שיש גירעון.

עו"ד מנשה אליאס: שנייה, יש גירעון שוטף ויש נצבר.

יהודה בן חמו: בשוטף אין.

עו"ד מנשה אליאס: לא מבין גדול בכלכלה, אבל את המושגים היסודיים אני יודע.

לכן בהוד השרון כיוון שהמצב בגירעון הנצבר והשוטף הוא גדול, אולי יש להם הצדקה. פה דווקא אני חושב שאין שום הצדקה להוסיף על הארנונה שבין כך היא לא כל כך נמוכה בכפר סבא. בשנים האחרונות לפי מה שאני זוכר או יודע, אולי אני טועה, אבל העלו את הארנונה בכל שנה ושנה. כמעט בכל שנה ושנה. כך ששנה אחת של הפסקה, שמיטה של שנה אחת לא תגרום-

יהודה בן חמו: שנה הבאה זו שנה שביעית.

עו"ד מנשה אליאס: שנה שביעית להעלות. זו השנה השביעית. שנה הבאה נתחיל. אם

המצב יהיה טוב, נבדוק. לכן עם כל הכבוד אני מודיע בשם המפלגה שלנו, הסיעה, המפלגה, התנופה, לא משנה, מפד"ל, מה

שתקרא, אנחנו מתנגדים להעלאה הזאת.

תודה. אתי בבקשה.

יהודה בן חמו:

אתי גן-אל:

אני לא יודעת במה להתחיל קודם. אם להתחיל בראש העיר או להתחיל בגזבר. אבל אני אתחיל בגזבר כי נוח לי יותר לדבר מקצועית. שגיא, אני נורא מצטערת, אבל אתם עובדים על כל התושבים. כשאתם הולכים ואתם בונים תקציב בתחילת השנה, התקציב אמור אם עושים אותו נכון, התקציב אמור לקחת את כל הפרמטרים בחשבון. זה אמור לקחת בחשבון את כל ההסכמים של שכר, של ניקיון, של שמירה, שאתם חותמים, אם חותמים נכון, לפני ה-1 לינואר. חותמים בדצמבר. ואני לא ראיתי שיש שם מחירים של הצמדות לשכר. תוספות יוקר לא התקבלו בכלל. אז על מה אתם מבקשים עוד כסף? על מה שאתם יודעים מראש? מראש חתמתם על הכל. חוזה שמירה קבוע. העובדים שעובדים שם המסכנים מקבלים כל הזמן את אותו השכר, לפחות בשנתיים האחרונות. אז מה זה משנה אם המדד עלה או ירד? אם המדד עולה, אתה כל חודשיים מקבל עודף כסף. כי אין לך שום דבר צמוד בכל הדברים האלה שיש לך הקבועים. זה איננו. עכשיו, אם יש מינוס, אז אתה מקבל קצת פחות. אבל כשאתה בונה את התקציב, אם אתה בונה אותו נכון, אתה צריך לקחת בחשבון את כל הדברים. וזה מה שאנחנו שאלנו אותך בתקציב. שאלנו את כולכם. גם אותך אבי, שיש לך ניסיון של גזבר,

תכף אני גם אענה.

אבי בן חמו:

אתי גן-אל:

שאלנו האם לקחתם בחשבון את כל הדברים. אז אל תבכו לנו עכשיו. כשאתם באים לתושבים ואתם אומרים 'אנחנו רק מעלים ב-1%', סליחה, אתם מעלים ב-5.57%. זה לא מוצדק. אין שום

סיבה. לא קרה פה שום דבר דרמטי שנעשה. עכשיו, אני מסתכלת עליך ראש העיר, ואני אומרת אני לא מאמינה. אתה, שאתה בא מההסתדרות, אתה בא מהקטע הסופר חברתי, האם אני שומעת נכון? האם אתה רוצה להעלות ב-5.57%? אני הייתי מצפה שאתה תבוא ותגיד 'תשמעו, המצב קשה', וכמו שאמרתי לכם בתקציב יש גירעון בתקציב, הוא ישנו, ואתם לוקחים מתקציבים החיצוניים אתם לוקחים למימון את זה, אז זה ישנו. אבל אתם הלכתם ואמרתם זה מאוזן. אז אני מצפה ממך כראש העיר שתבוא ותגיד לא אני רוצה את ה-4.57, אני אומר תשמעו, אני אעשה מאמץ, אני אבדוק איפה אני יכול להתייעל, איפה אני יכול לחסוך את הדברים ואני אעלה רק ב-3%. רק ב-3.5%. זה מה שציפיתי ממך, מאחד שבאמת אני יודעת מאיפה בא. ואני יודעת גם שאכפת לך על הדברים האלה. אז חבל שככה אתה מציג את עצמך בציבור ובדברים. יש לי רק עוד הערה אחת קטנה. אני לא יודעת אם אתם יודעים, אבל יש צו מנהלי נגד עיריית תל אביב, חיפה וירושלים, נגד העלאה שטוענת שזאת העלאה מעל ומעבר. בעצם צריך היה להעלות אם הולכים לפי הנוסחא, ואני לא אלאה פה את כל האנשים, אני יודעת את הנוסחא בדיוק. יש הבדל בין תוספת שכר לבין מדד השכר, שפעמיים מקבלים בעצם העתירה, אני אגיד לכם על רגל אחת, מדברת סך הכל על עלייה של 2.62%. זה מה שצריך להיות אם הולכים לפי מה שחוק ההסדרים. אבל בית המשפט עוד לא פתר את זה, ונראה. אני הייתי מצפה ממשרד הפנים שהוא יעכב לכולם את כל התוספות. עכשיו לחברי המועצה, אני יודעת שיש קואליציות, אני יודעת שיש משמעות סיעתית. אבל אני מצפה מכם גם שקצת יהיה לכם אכפת מתושבי העיר, מעבר לסיעה,

מעבר להסכמים הקואליציוניים, שנראה שבאמת אנחנו פה כשליחי ציבור כי זה התפקיד שלנו.

תודה. יובל.

יהודה בן חמו:

כשדיברנו בדצמבר 2008 על תקציב, אמרתי חבר'ה יש פה השתוללות לאו דווקא בסעיפים שהייתי רוצה לראות, אבל זה תקציב שמישהו צריך לשלם אותו. אז ההתייקרות של הארנונה זה לא היתה נבואה שהגשימה את עצמה, זו היתה עובדה. מי שרואה את זה ויודע שמבזבזים כסף, אז בסוף היום גם צריך מישהו שישלם אותו. אם היה פה גידול על חשבון מי שיכול לשלם וגם היתה פה ירידה צפויה באחוז הגבייה, זאת אומרת להקל על החלשים, אז היה פה מעין איזון. אבל אין פה איזון, יש פה גם בשנים האחרונות מגמה של להקשות על מי שאין לו, ויש גידול בבסיס של המס וגם גידול באחוזי הגבייה, כך שמי שאין לו יצטרך לשלם בכל זאת, יהיה לו עוד יותר בעיה. מדברים פה על 4.57% ועוד 1%, אולי יתקן אותי שגיא, אבל אני קראתי שגם דיברו על תוספת של שטחים, חדרי מדרגות ודברים אחרים, חלק מזה ירד בין מה שנשלח אלינו. אבל אני לא יודע אולי לספור כמוכם, אבל מה שאני הצלחתי לספור, ראיתי שם קצת יותר מאחוזים, אולי זה שונה במהלך הזמן, תתקן אותנו. ראיתי שינויים בטיוטא הראשונה שקראתי אותה של תוספת שטחים, חדרי זבל, חדרי מדרגות, אולי אני טועה. מה שאני רוצה להודות זה, יושבת פה נציגה של המעצמה הכי חזקה, יושבת פה אירית. אולי הלחץ של העיתונות המקומית הצליח לצמצם קצת את השאיפות להגדיל את התקציב מ-2%, סליחה, את הארנונה, כי אנחנו בטח בתור חברי מועצה לא מצליחים להגיע לכזאת השפעה, ולא הצלחנו לגרום למישהו להסתכל על האנשים שאין

אהוד יובל לוי:

להם, אז צריך להגיד פה תודה בכל מקרה גם לעיתונאים שאת העבודה שלהם עושים בעניין הזה נאמנה. ואת הלחץ שלהם אנחנו מרוויחים יותר מכמה וכמה אנשים. ברור שאם היו פה בהנהלה הבכירה של העירייה כמה רו"ח או אנשים כמו שראינו בעבר, שגם יודעים לתכנן וגם יודעים לנהל כספים אולי היה מצב אחר. צריך או פרסי או רו"ח בהנהלה, וזה מצרך נדיר.

אתי גן-אל: שגיא רו"ח.

אהוד יובל לוי: לא התכוונתי להעליב אותך, התכוונתי שחסר לי יוניאן.

שמעון פרץ: או מרוקאים שאוהבים לבזבז.

אהוד יובל לוי: מרוקאים שאוהבים לבזבז אני לא אגיד את זה.

גיא בן גל: כאלה יש בשפע, שמעון.

אהוד יובל לוי: זה לא נעים.

יהודה בן חמו: יובל, בבקשה. לא להפריע ליובל. הוא כתב את הדברים בבית,

שגיא רוכל: אני לא נעלב.

אהוד יובל לוי: אני לא רו"ח. שאלתי אותך 3 פעמים, אתה רו"ח?

שגיא רוכל: תמשיך. אני לא נעלב.

אהוד יובל לוי: שאלתי אותך, אתה אמרת שאתה לא.

יהודה בן חמו: תפסיקו עכשיו, מה אתם נעלבים לי? הלאה. בבקשה. חוג נעלבים

ביום שישי.

אהוד יובל לוי: אם היה גידול בתקציב החופשי לפעולות כמו שישב פה דב

רקוביץ' בכסא הזה ואמר בסך הכל יש לי 2.5 מיליון ₪ לתקציב

פעילות חופשית, אבל לא פה מדובר בגידול תקציב לחינוך. אנחנו

יודעים שהדוברות לוקחת מיליון, אנחנו יודעים שתיקון שיפוף

של הלשכה הכניס לתקציב של השנה הזאת 700 אלף ₪,

ד"ר בוקי צ'יש: תב"ר, זה לא שוטף. מה זה שייך? מה הקשר?

אהוד יובל לוי: אין מעבר בין תב"רים?

- ד"ר בוקי צ'יש :** אין מעבר.
- אהוד יובל לוי :** אני חולק על דעתך. תרשה לי.
- ד"ר בוקי צ'יש :** תבדוק. בדוק. תבדוק ותלמד. אין מעבר בין תב"רים לשוטף.
- אהוד יובל לוי :** יש מעברים בין שוטף לבין תב"רים, אולי תלמד את זה, אולי אני אלמד. בכל מקרה, אולי תגיד לי שגם את ה-6 מיליון ש"ח שנכנס לתקציב של הפארק השנה בתקציב השוטף, מתוך זה 3.4 ועוד איזה 0.5 הלכו לקבלנים.
- ד"ר אמיר גבע :** האחזקה היא בשוטף.
- אהוד יובל לוי :** האחזקה של הפארק שנכנסה לתקציב השוטף, אם אני זוכר אותה ב-6 מיליון ש"ח, וגם פה תתקנו אותי, ופה אני מקווה שלא העלבתי אף אחד, אז יש לנו שאלה לאן הולך הכסף. ברור שהכסף הזה לא יגיע ליעדים שהיו מובנים לכולם. אני מקווה מאוד שהנסיעה לסין תביא לנו הרבה כסף לעיר, אבל אני כנראה אופטימיסטי.
- יהודה בן חמו :** לא יודע אם לצחוק.
- אהוד יובל לוי :** הערה קטנה, אני רק הייתי רוצה מאוד להצטרף למה שאמר פה אמיר גבע, שלא היה מזיק אם היו הקלטות גם בישיבות ועדות תקציב כי אז היינו שומעים הרבה דברים שנשמעים,
- ד"ר אמיר גבע :** כספים.
- אהוד יובל לוי :** כספים. אליעזר אמר לי יש לי לפעמים קיבוע בשלב מסוים, ואין מה לעשות, זה הגיל. אם היו הקלטות בישיבות של כספים וזה היה מגיע גם לציבור וגם לכאן, לפי הקלטה בלי עריכה, היה הרבה יותר נעים. היינו יכולים להגיע למצב שכל מילה שנאמרת שם, כל מצג שניתן שם היה מגיע גם לציבור, וכל אחד היה אחראי על מה שהוא אומר. היה עומד אחרי מה שהוא אומר, והיה ממשיך את זה כל הדרך. חבל. ואני מקווה שלא יהיה פה

מצב שזה יהיה נגע כזה, שאנשים אומרים דבר אחד פה, דבר אחד שם ויהיה לנו מצב לא נעים. זו הערה לעתיד. ואני מקווה שמי שהיום מתכנן את התקציב יחשוב שיש אנשים שאין להם, לא צריכים שאנשים יתאבדו פה. צריך לראות שהעיר הזאת מתנהלת בצורה משעממת. שאנשים, אפשר לחיות פה חיים פשוטים בלי להתעסק במה שקורה ביום-יום.

תודה. גיא, בבקשה.

יהודה בן חמו:

גיא בן גל:

אני מבקש ברשותכם שאני אתייחס בדברים שלי לאספקטים החריגים שאני מוצא בהצעת הארנונה. זה בעצם צו הארנונה השישי שאני באופן אישי נדרש לדון בו כחבר מועצת עיר, ואני חייב לציין שאני קצת הופתעתי. הופתעתי כי זו הפעם הראשונה בשלטונו של יהודה בן חמו כראש עיר, שהוא בעצם נושא אקט שהוא מבחינה ציבורית אקט לא פופולרי. הרי כל פוליטיקאי שנמצא יום וחצי בפוליטיקה מבין, שהיוזמה להעלאת מיסים היא לא בדיוק דבר שיוצר, בוא נגיד בעדינות, עודף קרדיטציה מהציבור. לכן אני יוצא מנקודת הנחה שאם בן חמו מוביל מהלך כזה, שהרי אין להניח שהוא לא נסמך על העמדות של האנשים המקצועיים בעירייה, הוא עושה אותו כי המהלך הזה הוא מאוד נדרש, הוא מאוד נחוץ. אני יוצא מנקודת הנחה שגם הגורמים הפיננסים בעירייה וגם יהודה בן חמו כמי שמוביל את המערכת העירונית הזאת שנקראת עיריית כפר סבא, עושה את האקט הזה כי כנראה הבהירו לו שהאלטרנטיבות הן גרועות יותר. ואני שמעתי בימים האחרונים מה היו לכאורה האלטרנטיבות מבחינת העירייה. אני שמעתי באופן רשמי ולא רשמי אנשים מטעם העירייה בדרגים כאלה ואחרים אומרים שלמשל, אם לא יעלו ב-1% כהעלאה חריגה את הארנונה, שזה סדר גודל של 2

מיליון ₪, יש אופציה של פיטורי עובדים. אני בטוח שכולנו נסכים שהיא כנראה גרועה יותר מלהעלות באופן יחסי ב-1% את הארנונה לכל תושבי העיר. לא נראה לי שיש פה אחד שחולק על זה. יש כאלה שאמרו, וחלק גם התבטאו בעניין הזה כאן הערב, שאלטרנטיבה גרועה יותר מלהעלות ב-1% זה לצמצם את שירותי העירייה. גם זו מבחינתי אופציה יותר גרועה, אני חושב שגם כולכם תסכימו איתי. הבעיה שאף אחד, לא אתה מר בן חמו ולא אף אחד מפקידי העירייה הבכירים שלך, שאגב רובם עושים עבודה מצוינת, זה מקום לברך את אגף ההכנסות והגבייה, כך הוא נקרא היום, נכון? שעומד ביעד גבייה מדהים של 93% נכון לשנה אחרונה. 4 כבר?

ד"ר בוקי צ'יש: נקודה 6.

גיא בן גל: עוד יותר טוב. זה יעד גבוה לכל הדעות. אז אני טוען, זה מה שאני הולך לייחד את הדברים שלי בדקות המעטות שאני אדבר, זה בצד יעד גבייה מדהים שקיים בעיריית כפר סבא, כנראה שהליך קבלת ההחלטות בעיריית כפר סבא פגום קצת יותר, ואני אסביר למה אני מתכוון. אני סבור שבצד העלאה חריגה של ארנונה, שמעון, אתה מפריע לא רק לי היום, אתה שם לב?

שמעון פרץ: אני בדיאלוג עם הדתיים.

גיא בן גל: אני שמח. אני אשתדל לא לדבר כשאתה תדבר.

שמעון פרץ: אני לא מדבר בכלל.

גיא בן גל: אני סבור שבצד האלטרנטיבות שהעירייה לא העלתה על דעתה לעשות בצדק, כמו פיטורי עובדים וצמצום שירותים, היא פסחה משום מה על האלטרנטיבה המתבקשת שיכלה להיות אלטרנטיבה אמיתית לעלייה חריגה של 1%, והיא צמצום של סעיפים ספציפיים שיש מקום ויש טעם לצמצם אותם. כבר

שמענו כאן ביקורת של כמה חברי מועצה שחוזרת על עצמה, והיא כנראה תחזור על עצמה במהלך שנת 2009 שצפויה להיות אחת השנים הקשות במשק, שתקציב 2009 לא הוכן מספיק מבחינת רמת ההתאמה שלו לקשיים המשקיים שאנחנו צפויים לעבור. אנחנו נחזור ונדון בעניין הזה כי הצפי הוא שהמצב רק ילך ויחמיר. זאת אומרת, שיכול להיות שגם אחרי ההעלאה של 1% היום, אנחנו נצטרך לאשר עוד הרבה מאוד העברות בין סעיף לסעיף. יכול להיות שאנחנו נצטרך לאשר קיצוצי רוחב של פלאט בכל מחלקות ואגפי העירייה. אפילו יכול להיות שאנחנו נידרש לפיטורי עובדים. אבל לפני השלבים הכואבים האלה, אני הייתי מצפה ממך יהודה בן חמו, שתמצה עוד מהלך. מהלך שאתה נקטת בו בתחילת הקדנציה הראשונה שלך. אני מזכיר לך שאתה יזמת מהלך שבכירי העירייה קיצצו לא פחות מ-10% מהשכר שלהם. דוגמא אישית נכונה וראויה, שאגב חלק מבכירי המשק היום נוקטים בה. נגיד בנק ישראל מוביל בימים אלה מהלך דומה. הוא לא מצפה להציל את המשק הישראלי ע"י קיצוץ סמלי של בכירי בנק ישראל. אבל הוא כן חושב שכמי שעומד בראש הרשות המוניטארית של המדינה הזאת ועושה צעדים מאוד מרחיקי לכת, כמו הורדת רמת הריבית לשיעור הכי נמוך מהקמת המדינה, הוא מבין שיש דבר שנקרא מראית עין ציבורית. הוא מבין שאם הוא לוקח דוגמא אישית כעובד ציבור נבחר שמרוויח משכורת יחסית גבוהה ביחס לעובדי ציבור אחרים, והוא עושה את האקט הסמלי הזה של הפחתת השכר שלו, אז הלגיטימציה הציבורית שלו לפעול ולעשות צעדים לא פופולריים היא גבוהה יותר. עכשיו, איך יכול להיות יותר קל מלשכנע אותך מר בן חמו, שאתה כבר עשית צעד כזה כשמצבה

של העירייה כשנכנסת היה הרבה יותר גרוע ממה שהוא היום. אכן מצבה של העירייה כלכלית טוב יותר. אני הראשון שאודה בזה. לא עשית את זה לבד, היו אנשים טובים שחלקם גם כבר לא עובדים היום בעירייה שסייעו לך בכך. המצב הכלכלי במשק גם היה טוב יותר, אבל כולנו נסכים שכמו שהיה מקום בתחילת הקדנציה הקודמת שלך לנקוט באקט הזה המתבקש של דוגמא אישית, ובהפחתת שכר סמלית, יש מקום גם לעשות אותו היום. בטח ובטח לפני שאתה שולח את היד שלך כגובה עירוני עליון לכיס של כל תושב בעיר הזו. עוד דבר שאתה יכול לעשות זה למפות סעיפים תקציביים מסוימים שלא אנחנו האופוזיציה נגיד לך באיזה מהם לגעת. יש לך את הפררוגטיבה להחליט מה. אנחנו יכולים רק לייעץ לך. שתקציב ערי התיאום שסבל מביקורת מאוד גדולה, כולל מחלק מהשותפים הקואליציוניים המתהווים והפוטנציאליים שלך, יש מקום לקצץ בו. יש מקום מר בן חמו שבשנת 2009 אתה לא תיסע על חשבון הציבור לסין. יש מקום שב-2009 לא תהיה נסיעה עירונית על חשבון תקציב העירייה שמשלם המיסים מממן אותה, בין היתר באמצעות כספי הארנונה לקנדה. יש מקום שאנחנו לא נארח בשנת 2009 משלחות ראוותניות כאלה או אחרות, או אפילו סולידיות וצנועות מסין כאן בארץ. אפשר להכריז על שנת 2009 כשנה שבה אנחנו מקפידים את נושא ערי התיאום, מתוך רצון להוות דוגמא אישית. ועדיף לקצץ בפרמטר הזה מאשר בעמותה שאתה מייעד לה כסף לרווחה או לצרכי חינוך או לצרכי דברים עירוניים אחרים שהם הרבה יותר משמעותיים. אני לא מאמין שאתה יכול להסתכל לציבור בעיניים יהודה בן חמו, ולהגיד שאתה חייב להשאיר את תקציב מיתוג העיר כפי שהוא ב-2009. זה תקציב

שאולי אפשר לחלוק על כמה הוא חשוב וכמה לא, אבל אפשר לקצץ בו. אני יכול למנות לו עוד 10 או 15 או 30 סעיפים עירוניים. יום העצמאות, אתה יכול להוציא ב-2009 פחות כסף ממה שהוצאת בשנים קודמות. אתה יכול לצאת בהכרזה אמיצה, זיקוקין.

יהודה בן חמו:

כן, זיקוקין, אתה מכיר את העמדה שלי בנושא הזה. אחרי שאתה טורח לשלוח ל-5,000 בעלי כלבים מכתב שיזהרו כי יש זיקוקין שיפחידו אותם, אני פשוט אמרתי לך שיהיה אולי יותר זול פשוט לבטל אותם לגמרי. ואז גם לא תפחיד אף אחד, לא תזהם את הסביבה ותחסוך גם 20 אלף ₪ מקופת העירייה. לא צריך להיות יצירתי מדי. לדעתי, גם אתה לא מסוגל לעשות את העבודה ואת המשימה הזו בעצמך, יש לך אנשים מספיק מקצועיים שיהיו מסוגלים לעשות את זה עבורך. פה הבעתם ביקורת כלפי עמיתי יובל לוי שדיבר על תב"רים, ואמרתם שהם לא קשורים לתקציב השוטף. אתם יודעים ואתם צודקים, אבל לא צריך להיות כלכלן להבין שיש מסגרת תקציב שוטף ויש תב"רים. אבל אם מישהו פה כולל הגזבר, כולל המנכ"ל שהיה גזבר לשעבר, וכולל אתה יהודה בן חמו, יכול להסתכל לי בעיניים ולהגיד לי שתב"ר ספיר שהגיע לחריגה של 48 מיליון ₪ נכון ליוני 2008,

ד"ר בוקי צ'יש:

זאת לא חריגה.

הגיע לחריגה במובן הזה שהתקציב המקורי שלו עמד על 15 מיליון ₪, הוא אושר כדין להגדלה של 48 מיליון ₪, אבל הוא לא חרג מ-48.

גיא בן גל:

ד"ר בוקי צ'יש:

חריגה. בוקי, תחלוק עליי בסוף דבריי. חריגה של פי 3 מההוצאה המקורית שתוכננה בהקשר הזה.

גיא בן גל:

- יהודה בן חמו:** זה גם לא נכון.
- גיא בן גל:** אני מדבר על כמעט 50 מיליון ש"ח מתקציב עירייה של כ-400 מיליון ש"ח, נתח מכובד. מישהו רוצה להגיד לי שלתב"ר הזה אין קשר לאיתנות הפיננסית של עיריית כפר סבא, הוא מספר לי סיפורי סבתא. לא צריך להיות כלכלן להבין את זה שיש קשר הדוק בין הדברים. עכשיו, אם אתה רוצה לממן את הטעויות הפיננסיות והתכנוניות כמו תב"ר ספיר, ע"י זה שאתה משית עליה בסכום הארנונה, אתה טועה טעות ציבורית, אתה טועה טעות פוליטית ואתה טועה טעות מוסרית בעניין הזה. עכשיו, אם היית מעלה כמו שאתי אמרה ב-10%, עוד היה אפשר להבין את הרציונאל הכלכלי בדבר הזה. אבל ב-2 מיליון ש"ח אתה הולך לפתור את בעיית העוולות הכלכליות שצפויות לנו ב-2009? אתה מפסיד פעמיים. אתה ממרר עליך את הציבור, שלא מצליח להבין למה פעם ראשונה בכהונתך כראש עיר אתה מעלה את הארנונה,
- יהודה בן חמו:** שזה מפריע לך מאוד, אני מבין.
- גיא בן גל:** מאוד מפריע לי.
- יהודה בן חמו:** שהציבור יהיה נגדי.
- גיא בן גל:** קשה לי עם הביקורת עליך. זה ממש,
- יהודה בן חמו:** אהבתי את זה.
- גיא בן גל:** כשהיא לא הוגנת. מאוד קשה לי עם זה.
- יהודה בן חמו:** אהבתי את זה.
- גיא בן גל:** אני לא אומר את זה לגמרי בציניות, רק שתדע.
- יהודה בן חמו:** לא, לא, באמת. אני מאוד מעריך את הדאגה.
- גיא בן גל:** כי אני אגיד לך מה יהודה, אם תתעלם מהמימד הציני,
- יהודה בן חמו:** אני אומר את זה בכנות. אני מופתע מאוד,
- גיא בן גל:** אם תתעלם מהמימד הציני,

- יהודה בן חמו:** לא, לא בצנינות, אני אומר.
- גיא בן גל:** אני דווקא, אני אגיד לך מה,
- יהודה בן חמו:** כי ראיתי אותך ברחוב... אומר להם 'מה אתם מבקרים את יהודה? מה אתם?' לא הבנתי מה.
- גיא בן גל:** האמת היא, יש מספיק אנשים ש... למשימה הזאת. כדבר אחד אני כן מחזיק ממך, כפוליטיקאי משופשף. זה אתה כן. חייב לתת לך את הקרדיטציה הזאת.
- יהודה בן חמו:** תודה.
- גיא בן גל:** אני חושב שאתה ראש עיר גרוע, אני חושב שאתה מקבל החלטות לא נכונות, אני חושב שאתה לא יודע לנהל מערכת, אני חושב שאתה אדם כוחני לפעמים בנורמות העבודה שלך מול הפקידים שאתה עובד מולם, תכף נגיע לסעיפי המהנדס, נדבר על זה קצת אם אתה רוצה. אבל כפוליטיקאי, אני מסיר בפניך את הכובע. אתה מבחינה פוליטית בראש ובראשונה עושה פה מעשה שהוא לא נכון, שאין בו היגיון. לא כלכלי, כמו שאמרתי, לא מוסרי ולא פוליטי. אני גם מודיע לך חגיגת ש-4 חברי סיעת הירוקים ישמחו לתמוך בצו הארנונה אם תתעשת ותקדם קצת היגיון ותוריד את ה-1% המגוחך הזה של העלאה חריגה. לולא הוא היה קיים בצו הארנונה, ואף על פי שיש לנו השגות אחרות, הוכחנו בעבר שאנחנו אופוזיציה אחראית, ואם היתה עולה פה הצעה הגיונית ועניינית ללא הסעיף הזה, היינו תומכים בה בחפץ לב.
- יהודה בן חמו:** תודה. תודה רבה. מכיוון שלא נרשמו עוד דוברים, אז אני מבין, בבקשה, עמירם, יאיר ולאחר מכן איציק.
- עמירם מילר:** אני רוצה להגיד כמה דברים מאוד בקצרה. קודם כל לידידי עו"ד מנשה אליאס. עיריית הוד השרון הטיבה עם התושבים כשהיא לא העלתה את הארנונה? האומנם? האומנם זה נכון לא להעלות

ארנונה וכביכול היטיבה עם התושבים, שעה שתפקידה של רשות מקומית היא להטיב עם התושבים בשירותים שהיא נותנת לה. ואני אפילו בידידות אישית עם ראש עיריית הוד השרון, אבל אני חושב שזה צעד מאוד לא מוניציפאלי. לגבי הקטע החברתי שאתי הזכירה, קודם כל בואו לא נתחרה על מי יותר חברתי ומי פחות חברתי בסדר? בואו לא נתחרה בנושא הזה.

אתי גן-אל: רק המעשים מוכיחים.

עמירם מילר: את לא יודעת, סליחה,

יהודה בן חמו: אתי, סליחה. סליחה, אבל הוא לא הפריע לך.

עמירם מילר: את לא יודעת היום באיזה בית נמצאת המצוקה. את לא יודעת את זה.

אתי גן-אל: נו. אז?

עמירם מילר: אני יכול לומר לך, שתמצאי את המצוקה בבתיים כאלה ובבתים כאלה. ואי לכך להגיד שיש פה בעיה חברתית, דווקא החלשים, דווקא המובטלים נהנים ממנגנוני הנחות,

יהודה בן חמו: חד משמעית. חד משמעית.

עמירם מילר: שבצדק, אם מישהו,

אתי גן-אל: אתה יודע את הקריטריונים?

עמירם מילר: אתי, אני לא רוצה,

יהודה בן חמו: סליחה, זה לא יימשך ככה. מספיק.

עמירם מילר: באמת לא רוצה להתווכח איתך. הקריטריונים נקבעים ע"י משרד הפנים ואני מקווה שהממשלה החדשה שתקום בעזרת השם בשבוע הבא, והיא תהיה ממשלה שבהחלט תיקח בחשבון את הקריטריונים להנחה. בהחלט. הרי זה לא בשיקול דעתנו בכלל הסיפור הזה. אבל באופן עקרוני, ואני שמח שזה ככה, החלשים, המובטלים, המשפחות החד הוריות, המבוגרים, נהנים

- מהנחות שציבור רגיל לא נהנה מהם. ואם נגיד את האמת, בסך הכל את האמת לאמיתה מה זה ה-1% הזה,
- זה 5.57. **אתי גן-אל:**
- אתי, מספיק כבר. שמעון, בבקשה מספיק. **יהודה בן חמו:**
- אבל למה להתווכח איתי על דברים לא נכונים? **עמירם מילר:**
- את כל הזמן מפריעה על בסיס כמי שמבינה. את כל הזמן לא מסוגלת להקשיב לאנשים. **ד"ר בוקי צ'יש:**
- מה הבעיה שלך? **אתי גן-אל:**
- הבעיה שלי, **ד"ר בוקי צ'יש:**
- די נו, **יהודה בן חמו:**
- (מדברים ביחד)
- זה שהיא מבינה בארנונה יותר ממך. **גיא בן גל:**
- לא, זה שהיא מפריעה. רק זה. **יהודה בן חמו:**
- מה לעשות. **אתי גן-אל:**
- היא ממקדת את הביקורת שלך. **גיא בן גל:**
- עליי אי אפשר לעבוד. נכון. מה לעשות. אני מודה. **אתי גן-אל:**
- אתי בבקשה מספיק. **יהודה בן חמו:**
- אז תגיד לו שהוא, **אתי גן-אל:**
- די, מספיק, אבל די. נו באמת, דיברת, אף אחד לא הפריע. אפילו **יהודה בן חמו:**
- שגיא רצה להפריע לך אז הפסקתי אותו. די. עמירם, בבקשה.
- אתי, קטונתי. אני אומר קבל עם ועדה אתי, קטונתי ממך בכל **עמירם מילר:**
- הנושא של הידע הכלכלי שלך. קטונתי, אני מודיע את זה. אבל
- לא קטונתי בתרבות הוויכוח. אני מבקש, את רוצה לדבר עוד
- פעם? דברי עוד 3 פעמים מצדי, אבל כשאני מדבר אל תקטעי את
- רצף דבריי.
- תדייק. **אתי גן-אל:**

- עמירם מילר:** והעלו פה גם את נושא הפארק. בשבת קודש האחרונה הייתי בפארק בצהריים. אני אומר לכם, עמירם, זה היה מוצאי שבת.
- יהודה בן חמו:** זה היה מוצאי שבת בצהריים.
- עמירם מילר:** הוא הלך ברגל.
- אתי גן-אל:** אני מבקש לא תפריע לסגן ראש העיר עמירם. לי מותר.
- יהודה בן חמו:** אני מבקש.
- גיא בן גל:** לי מותר, בניגוד אליך.
- יהודה בן חמו:** מותר לי להעיר לך גם אם אני רוצה.
- גיא בן גל:** לא. לא. גם הגיל וגם התפקיד. בבקשה.
- יהודה בן חמו:** אני אומר לכם שראיתי שם מאות אנשים, נשים וטף, נהנים. אני לא יודע אם כולם היו תושבי כפר סבא, אני לא יודע אם היו כולם יהודים, אני לא יודע אבל זה לא משנה.
- גיא בן גל:** זה כי הם קראו את ההודעה בעיתונות של גל סגל.
- עמירם מילר:** מישהו משתמש בפארק ונהנה ממנו, וזה רק מוכיח את הצורך הציבורי החזק הזה שהיה בהקמת הפארק. אז לבוא היום ולהגיד,
- ד"ר אמיר גבע:** אבל אין על זה ויכוח בכלל.
- עמירם מילר:** אחרי שהרחיבו אותו לשלב ב', אמיר, אני לא אתן לך לצעוד שם.
- יהודה בן חמו:** ויש הוצאות נוספות באחזקתו, להגיד שכאילו לא צריך לקחת יותר ארנונה בגלל הפארק? ועוד הפעם נתפסים לנושא הזה של סין. אני נמנעתי בישיבת המועצה לגבי ההצבעה על סין. ולא נמנעתי בגלל סין, נמנעתי כי חשבתי שצריכים לקצץ ב-1 את מספר הנוסעים. באדם 1. ובלי חס וחלילה שום טענה לרו"ח

רוכל בנושא הזה. אבל אני מוכרח לומר לכם במחשבה קצת קדימה, אתמול היה טכס חתימה חד צדדי אמנם אצלנו, של הסכם הערים התאומות עם העיר,

יהודה בן חמו: חצי חתימה.

חצי חתימה. טכס צנוע ויפה ומכובד, אבל לא זה מה שאני רוצה להגיד. יכול להיות ואני שמעתי את האדון הזה ישראל נדמה לי שמו, שאני לא זוכר את שם משפחתו.

עמירם מילר:

ד"ר בוקי צ'יש: אשכנזי.

אשכנזי, דיברתי איתו. ואני לא הכרתי אותו הכרות מוקדמת. יכול להיות שבמהלך הזה יש חזון שיפתיע את כולנו בעוד כמה שנים. ובהחלט יכול להיות שנצליח להביא לכך שבשטחי התעשייה הריקים שלנו שעתידים להיות מתוכננים בקרוב, יבואו מפעלי לוגיסטיקה ודברים אחרים שקשורים לייצור הסיני לישראל. יכול להיות שנצליח בזה.

עמירם מילר:

ד"ר אמיר גבע: הסיכוי הכי גדול זה שהתעשייה שלנו תעבור לשם.

אני לא דיברתי על תעשייה, דיברתי על לוגיסטיקה. ואוי ואבוי לנו אם כל התעשייה תעבור לשם.

עמירם מילר:

ד"ר אמיר גבע: גם זה אצל הסינים חד צדדי.

יהודה בן חמו: אמיר, די. די.

אז במהלך הזה שהוא באמת מהלך לא שגרתי, כמו שרבים הטכסים בגלל הכמה אלפי דולרים של הנסיעה הזו, אז ככה גם רבים המאמינים. ולא צריך להשתמש באותה דוגמא שחוקה כל הזמן כדי להראות כמה כסף העירייה מבזבזת. גם לגבי הזיקוקין, מר בן גל,

עמירם מילר:

ד"ר אמיר גבע: זה תב"ר.

היו שנים קשות יותר, והיו שנים קלות יותר. ביום העצמאות

עמירם מילר:

- שזה לילה אחד לאומי החשוב ביותר שיש לנו לנו,
יהודה בן חמו: הורידו את הפטישים, אתה רוצה שיוציאו עכשיו את זה?
גיא בן גל: ביטלו את העדלאידע. למה? היה עדלאידע,
עמירם מילר: אבל למה אתה? גם אתה, גיא בן גל, מורה לאזרחות. אנא. תמלא את פיך מים, תרתי משמע. זה גם תשתוק כמו דג.
גיא בן גל: עד כאן עמירם מילר.
 (מדברים ביחד)
יהודה בן חמו: די. חבריה. 5 דקות בסוף בדיחות, לא עכשיו.
עמירם מילר: אז לא רק זיקוקין, אתה מביא את בנק ישראל, את הנגיד המכובד כדוגמא לחיסכון,
גיא בן גל: לא טוב?
עמירם מילר: וואללה, אתה באמת, תשמע, כל העיתונים מלאים בשבחים על החיסכון האדיר שיש בבנק ישראל במשכורת הבכירים, ובתנאים הנלווים שלהם, ובתנאי הפרישה שלהם, וזה היה גם אפילו אצל דוד קליין, שכני בכפר סבא, ולהביא את זה כדוגמא לחיסכון, חברים, אתי, מספיק. יש לנו עוד ישיבה לאחר מכן.
יהודה בן חמו: זה קצת מוגזם. אבל אני אומר לכם,
עמירם מילר: יש עוד ישיבת מועצה לאחר הארנונה, מה חשבתם גמרתם? אלא אם כן נזמין אתכם שבוע הבא עוד פעם.
עמירם מילר: וגם חברי לסיעה,
אתי גן-אל: בכל מקרה אנחנו,
יהודה בן חמו: נו, טוב לך, אני רואה שאת נהנית. בבקשה, עמירם.
עמירם מילר: נצביע עבור העלאת הארנונה ב-1%. אני חושב שזה בהחלט סביר. אני חושב שהעומס על משק בית של 7-8 שקלים לחודש כתוצאה מהאחוז הזה, הוא אבסורד שבכלל אנחנו מתווכחים עליו היום. תודה.

- יהודה בן חמו:** תודה. יאיר, בבקשה.
- יאיר אברהם:** קודם כל אני מתנצל על האיחור.
- עמירם מילר:** חסרת לנו מאוד, והיתה לך באמת כניסה מכובדת.
- יאיר אברהם:** הייתי ביום הורים, זה מחובותיו של מורה בישראל לפגוש את ההורים של התלמידים. אני רוצה לומר לכם שאפשר להתייחס לדברים שנאמרו פה, ושמעתי גם את הדברים הנכוחים של גיא בן גל, ואני שומע גם כרגע את דבריו של עמירם. ואני אומר זה צודק וגם זה צודק.
- יהודה בן חמו:** גם אתה צודק. מכיר את זה. אתה מכיר את זה כשמישהו בא לרב.
- יאיר אברהם:** יותר מזה, אם כבר נתלים באילנות גבוהים, אז אני נזכר בדיון המעלף שהיה אתמול, אמש מה שנקרא, במפלגת העבודה.
- עמירם מילר:** גם הוא צודק.
- יאיר אברהם:** היה שם ויכוח של ממש. אפילו פניו של איציק יואל נראו על המסך הקטן, מי שראה. וגם שם היה ויכוח אמיתי, אני מעבר לציניות הפוליטית אני מתייחס בכבוד לויכוח אמיתי שיש בין שני צדדים למחלוקת, גם כאשר יש שם שיקולים אישיים. ותמיד הרי יש שיקולים אישיים.
- יהודה בן חמו:** מה פתאום. בפוליטיקה? תגיד, אתה נורמלי?
- יאיר אברהם:** כן. השאלה היא אם הם מרכזיים.
- יהודה בן חמו:** אני לא מכיר שיקולים כאלה.
- יאיר אברהם:** אם הם הופכים להיות חזות הכל, אז זה לא מכבד אותנו. אבל אם בדיון שאנחנו מקיימים עכשיו אנחנו באמת בוחנים את הנתונים לגופו של עניין, ואומרים שהתוספת של 1% מעבר להעלאה שנדרשת היא באמת לא תוספת דרמתית על משק הבית, מצד שני, אני חושב שאם אני מחבר גם את דבריו של יובל וגם

את דבריו של גיא בקשר לתקופה הזאת שאנחנו נמצאים בה, וגם בקשר לאחריות שאנחנו נושאים בה, ומהבחינה הזאת, עוד פעם, אני מוסיף את הזווית האישית שלי. יכול להיות שאילו הייתי נושא באחריות, והייתי רואה את המפה הכללית של ההכנסות וההוצאות והקשיים והדילמות והקיצוצים שיכול להיות שעוד צפויים לנו, אז הייתי יושב ליד שגיא ומבלה איתו שעות ארוכות כדי לחקור האם באמת התוספת של ה-2 מיליון ₪ האלה נדרשת בשעה כזאת, ובאמת לענות על השאלה הזאת בכנות, האם החלופות שעומדות על הפרק זה קיצוץ בשירותים, זה קיצוץ בכוח אדם, זה קיצוץ נקרא לזה בפעולות שונות, שבסופו של דבר אנחנו נדרש להם. מאחר ואני רואה את עצמי באמת, ואתם יודעים, אני לא צריך לספר על זה, די חופשי להביע את דעתי לכאן ולכאן, ואני בוועדת הכספים התנגדתי להעלאת הארנונה, והתנגדתי מהסיבה הפשוטה הזאת. שכאשר אישרנו את תקציב 2009 ורובנו אמרנו בין אם אנחנו בקואליציה ובין אם לא, אמרנו שהתקציב הזה בעייתי. הוא בעייתי משתי סיבות. אחת - מכיוון שאין לנו חברי כנסת ירוקים וצעירים, ולא יכולנו בכלל, מועצה.

אתי גן-אל:

חברי מועצה שבאמת בזמן הקצר שהיה לנו, זה היה מאוד יומרני לבוא ולטעון טענות אמיתיות כלפי מסגרת התקציב ולפעול בצורה כנה. מצד שני, אני חושב שגילינו הבנה ולוואליות כלפי מי שהכין את התקציב הזה ועמל עליו, ובטח ובטח כלפי מי שצריך להוביל את העיר הזאת בשנה הקרובה. ולכן זה היה מבחינתי בכל אופן, השיקול המרכזי לאשר את התקציב הזה. וכעת, 3 חודשים אחרי אישור התקציב, שאנחנו נדרשים לתוספת של 2 מיליון ₪, שזה כמה באחוזים? 0.5%? פחות מ-0.5%, נכון?

יאיר אברהם:

מהמסגרת הכללית של התקציב, אז באמת עולות שאלות מה החלופות. אם אני אומר לכם את האמת, אינני יודע. ומאחר ואינני יודע ומאחר ואני גם לא נדרש להחליט, הרבה יותר קל לי לקבל החלטה עקרונית. וההחלטה העקרונית היא לא להעלות, אני קראתי לזה בוועדת הכספים ירייה קלה על ההדק, כי זה באמת יותר קל לקבל החלטה. אגב, יכול להיות שמבחינה פוליטית זו באמת שגיאה, למרות שהניסיון מלמד שלאורך זמן כנראה זה לא מה שקובע את התוצאות של הבחירות הבאות. אבל לגופו של עניין, לקבל החלטה שהמשמעות שלה תוספת של מיסים על התושבים בשנה שבה יש אי ודאות גדולה, ובשנה שבה אנחנו נדרש ואנחנו יודעים את זה, אני לא יודע אם שגיא, יהודה או כל מי שממונה כרגע על נושא של הכנסות והוצאות יודע להגיד את זה בוודאות, אבל כנראה שאנחנו נדרש לקיצוצים כאלה ואחרים, כואבים פחות וכואבים יותר. ולכן הדיון הזה על 0.5% במסגרת התקציב הוא בכלל לא רלוונטי. אגב, באותה מידה שהדיון על הנסיעה לסין ממש-ממש לא רלוונטי. למה הוא לא רלוונטי? כי אם אנחנו מדברים רק במונחים של כסף ותקציב, זה באמת לא רלוונטי. בואו נודה על האמת. ולכן מה שעומד על הפרק באמת, זה האם ומתי אנחנו נצטרך בקיצוץ נוסף, ומתי ועדת הכספים תצטרך באמת לשבת על המדוכה, ולקבל החלטות קשות גם בנושא של קיצוצים, בנושאים של חינוך, בנושאים של שירותים לתושבים, אולי בנושא של פיתוח, בנושא של תשתיות. עכשיו מי שטוען מהזווית של אלה שהחליטו שהם כבר נגד, משום שהם באופוזיציה ולכן באופן טבעי הם נגד, מצד אחד, אז אני מקנא בהם. וגם אלה שבאופן טבעי נאמנים ולויאליים כלפי החלטה של הנהלת העיר, גם זו החלטה פשוטה.

אבל אני אומר שוב, כרגע ובשלב הזה אני חושב שהעלאת הארנונה מעבר ל-4.57% היא פשוט מיותרת, היא פשוט לא נכונה. אנחנו נצטרך לקבל החלטה כוללת מתי ועדת הכספים מתכנסת כדי לדון בתקציב 2009 בנסיבות שאוטוטו אנחנו נתמודד מולם, ואני מקווה מאוד באמת, שמסגרת הקיצוצים שאנחנו נדרש לה אז היא תהיה הרבה יותר נמוכה, שבהשוואה לזה ה-2 מיליון ש"ח האלה ייראו בדיחה. אני לא בטוח שזה מה שיהיה. אני חושב שאנחנו נצטרך קיצוצים יותר כואבים.

תודה. איציק, בבקשה.

יהודה בן חמו:

למרות שחברי עמירם גילה לכם מה אני הולך להצביע, אני בכל זאת רוצה אבל,

איציק יואל:

אתה יכול להפתיע.

גיא בן גל:

אני יכול להפתיע לפחות בדבריי. ואני חושב שאני רק אוסיף, אני לא אגע מפני שהדברים נאמרו ע"י כולם לפחות אלה שבעד, וגם אלה שנגד. תראו חברים, ברוב עם, ברוב הדר אישרנו תקציב בדצמבר שבאמת הרבה מאיתנו אמרנו שהתקציב הוא יומרני ביחס למה שהולך לקרות בשנת 2009. אתם יודעים, רק בשביל הסיפור, כשדיברנו על זה שכאילו אנשי המקצוע לא ידעו לחזות, זה נדמה לי שמישהו אמר פה, היום קיבלתי סוף כל סוף את הדו"ח הכספי האישי שלי מאיזו קרן השתלמות לשנת 2008. והאנליסטים, אנשים מהליגה הראשונה במדינת ישראל דאגו שאני אפסיד 25% לשנת 2008. הם לא צפו, הם לא ראו, ואני הפסדתי 25% ובטח כל אחד מאיתנו אותו הדבר. אבל מה, אנחנו מאשימים אותם או לא מאשימים אותם, כנראה שזה חלק מהפעילות הזאת והעיסוק הזה. יותר מזה, אני מזכיר לכם מה שנאמר באותה ישיבת תקציב. אמר ראש העיר 'אני רוצה לאתגר

איציק יואל:

את כל הנוגעים בדבר, כדי להביא עד כמה שאפשר את עומק ההכנסות, את עומק הגבייה, וכדי בכל אופן לשרשר את זה לרמת שירותים כפי אנחנו הורגלנו להם. אני רוצה להגיד דבר נוסף, זו תפיסת העולם שלי. זאת לא הישיבה האחרונה בישיבה הנוכחית, שאנחנו נשב ונאלץ לקצץ או שירותים או לפגוע או להזיז תקציבים או לפגוע בדברים כאלה או אחרים,

שמעון פרץ: או להוסיף.

ולהוסיף, הלוואי שיהיה מאיפה. מפני שכמו שכולם מבינים, אין עדיין תקציב מדינה, הכנסות כאן בעיר הולכות וקטנות, ולהערכת הגורמים הממשלתיים רק יקטינו את התערבותם או את תשלומיהם,

איציק יואל:

יהודה בן חמו: נכון. זו תהיה הבעיה המרכזית.

העברות לעיריות. כך שנצטרך בקרוב מאוד לדון ביותר אחוזים, ביותר תקציבים, במקורות כאלה ואחרים לפעילויות כאלה ואחרות, וניקח את ההחלטות הקשות האלה. לכן אני מסכים עם מי שאמר שאנחנו בסך הכל מקטינים כרגע את המכה הבאה, בזה שאותם 2 מיליון ש"ח יעזרו לתזרים השוטף או לפעילות השוטפת זה יתרון ולא חסרון. אתם לא מקשיבים לעוד דבר שנאמר פה, או מקשיבים וזה חשוב לומר לתקשורת, לוח הזמנים של הארנונה חשוב מאוד. זה לא קשור בכלל לדיון שיהיה בעוד חודשיים או שלושה בקיצוץ ובעוד תוספת, איך שאתם רק רוצים. יש פה לוח זמנים שהמדינה דורשת לאשר אותו עד תאריך מסוים, אם לא, אבדה לך השנה. יותר מזה, אנחנו רק ממליצים כאן בפני משרד הפנים, ומשרד הפנים אמור וצריך לאשר לנו בכלל את,

איציק יואל:

עו"ד מנשה אליאס: 28.2.

איציק יואל: 28 לפברואר עברנו. עד, אבל נאמר פה בכל אופן שיש איזושהי תזוזה של לוח הזמנים.

יהודה בן חמו: שמה?

עו"ד מנשה אליאס: הוא אומר עד מועד מסוים, אני חושב שהוא פג.

יהודה בן חמו: שמה?

איציק יואל: שצריכים לקחת את ההחלטה.

יהודה בן חמו: לא, לא, לא. אנחנו עדיין בזמנים.

עו"ד מנשה אליאס: תקנות הארנונה ל-2007 קבעו,

איציק יואל: אתי ידידתי מהעבר הפעילותי שלה והעיסוקי שלה באוצר, יש

דבר שקוראים לו מה שנקרא בפקידות, ברגולציה טייס

אוטומטי. לפגוע בטייס האוטומטי זה אומר להתרסק. מה זה

הטייס האוטומטי? זו אותה תוספת של 4.57%, שאיזשהו לילה

בכנסת מביאים ספר כזה, באחת השורות קובעים שהארנונה

תעלה ב-4.57%, לזה קוראים טייס אוטומטי. ואני לא מכיר

רשות שהיא אחראית כלפי תושביה, שמהטייס האוטומטי הזה

תוריד איזשהם הכנסות צפויות.

יהודה בן חמו: אתה לא יכול.

עמירם מילר: אתה לא יכול.

אתי גן-אל: אתה יכול.

איציק יואל: אבל ענית לך שאם אני יכול,

אתי גן-אל: עד. עד.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: זה חובה עפ"י הצו.

איציק יואל: אתם יודעים, הדבר היחידי שאני יכול להשתתף במה שנאמר פה

אולי, ואמרת את זה באופן אישי לרוכל, ואני אגיד את זה

בפעמים הבאות. אגב, לכל אחד מאיתנו, מי שלא יודע יש לפחות

עוד 5 פעמים ישיבות בנושא הארנונה בקדנציה הנוכחית. בערך

4-5 פעמים לפחות. ואני מציע רק שגיא ולהנהלת העיר, שבפעמים הבאות תביא בבקשה בפני חברי המועצה את האלטרנטיבה מה יקרה, תביא אתה אלטרנטיבה בעיניים המקצועיות שלך, מה קורה אם לא מאשרים את ה-1% את ה-0.5% ואת ה-2 מיליון ש"ח, ולאיפה אתה תביא את ההצעה הבאה לקצץ. ואני מבטיח שאז הדיון יהיה קצר יותר, כי זה יגע בזה, ובזה ובזה, ובאינטרסים של כולם. ואגב, זו הדרך כנראה להביא את ההחלטה בפני חברי המועצה. אני בכל אופן חושב שזה לא פופולרי להגיד את הדברים שאני אמרתי, או חבריי שאמרו בעד. אבל אני בכל זאת בשבוע האחרון קיבלתי עשרות, כמו כולם אני מניח, עשרות ואולי יותר מעשרות אי-מיילים. לחלק עניתי, לחלק לא עניתי. אני רואה פה תופעה אבל, תופעה שהיא אגב חיונית מצד אחד. הציבור מאוד-מאוד רוצה להשפיע. זה בסדר. אבל מצד שני אני רוצה להאמין שכל אחד שיושב סביב השולחן הזה וניתנה לו הזכות בדין להחליט, יסתכל בפרספקטיבה אחרת מלחץ פוליטי ומלחץ סקטוריאלי ומלחץ ציבורי. אלא על הצרכים של העיר כולה. מה שרואים מכאן, לא רואים משם. וכנראה שמה שרואים משם לא רואים מכאן. אני כמובן אצביע בעד, תודה.

תודה. שמעון, בבקשה.

יהודה בן חמו:

אני לא אגיד מה אני מצביע, זה בטוח. אבל עפ"י החידה שאני אתן לכם עכשיו, תשמעו את הדברים שלי, תנחשו מה אני הולך להצביע. עמירם מילר לקח כמעט את כל הדברים שרציתי להגיד, אני אוסיף עליהם רק את הסיפא של הדברים. את הרישא, לקחת הכל.

שמעון פרץ:

רגע, שמעון אני רוצה להקשיב לך. די.

יהודה בן חמו:

- אהוד יובל לוי:** מי לקח את הרישא? על מי אתה זורק את הרישא?
- שמעון פרץ:** הוא לקח את הרישא, ואני מוסיף את הסיפא על זה. ועמירם, כמה שאני מכיר אותו 20 שנה עד היום, 19-20 שנה, היה סגן ראש העיר, ממלא מקום בקדנציות קודמות, שידע לטפל באנשים האלה שהיו צריכים. מעולם לא ראיתי אצלו לא את הקבלנים ולא את העשירים ולא את המיליונרים, ראיתי אצלו תמיד את האנשים מהשכונות, מהפריפריה שבאו אליו, טיפל בהם, ואני עד לזה שהוא טיפל בהם. לכן נתתי את הזכות הזאת, ואני שמח שהוא לקח את הדברים שלי ולא מישהו אחר.
- עמירם מילר:** אתה איחרת, בגלל זה.
- שמעון פרץ:** ואני מוסיף רק את הסיפא של זה. אני מעדיף בהצגה הזאת, שכל המשחק הזה בארנונה לשחק את רובין הוד הש"סניק. כמו שכינו אותי פה בפתק הזה. ואני רובין הוד הש"סניק שרוצה להיות גאה להיות רובין הוד הש"סניק. והאם מותר לאמלל אנשים כדי אחר כך לרחם עליהם, אני אומר לך בתור רובין הוד המרוקאי, אני מוכן לאמלל את העשירים כדי לתת לעניים.
- עו"ד מנשה אליאס:** שיצביעו לך יותר.
- שמעון פרץ:** כן. וזה מה שאני צריך.
- יהודה בן חמו:** סיימת?
- שמעון פרץ:** בטח. אמרתי 30 שניות.
- גיא בן גל:** לש"ס יש אינטרס מובנה שיהיה עוני.
- שמעון פרץ:** לא עונה.
- גיא בן גל:** זה לא אני אומר, זה אומרים מומחים לסוציולוגיה, למדע המדינה, לפוליטיקה. זו לא השמצה.
- יהודה בן חמו:** תודה, שלי בבקשה.
- גיא בן גל:** זה מזין אותם מבחינה פוליטית. זה לא סוד. רק הנציגים שלה,

צריכים...

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: רק כמה דברים קטנים. קודם כל, גם אם אמרו פה שזה יכול
2.6% ועד 4.57%, זה חייב להיות 4.57%.

יהודה בן חמו: למרות שאת לא כלכלנית את אומרת את זה?

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: וואללה, למדתי את החומר. לדעתי, ויתקן אותי שגיא אם אני
טועה, אנחנו לא מדברים פה על העלאה של הארנונה, אנחנו
מדברים פה להשאיר את הארנונה כמו שהיא היתה.

יהודה בן חמו: בדיוק.

שמעון פרץ: אפילו פחות ממה שהיא היתה.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: וגם אם אנחנו הולכים על המצב הקיצוני ביותר של ה-1% הזה,
אנחנו מדברים על 160 ₪ לשנה במצב הקשה. ואני חושבת ש-5 ₪
או אפילו 13 ₪ שכל אחד מאיתנו, אם הם בתוך הכיס שלנו ה-5
₪ שלנו, או הם בתוך ה-2 מיליון ₪ העירוני שבו אנחנו יכולים
לעשות משהו לטובת העיר הזאת, הרבה יותר טוב שהם יהיו
בתוך ה-2 מיליון ₪, מאשר יתבזבוזו על עוד 5 ₪ שהולכים ככה.
אז אני חושבת שמאוד חשוב להדגיש את הנושא שזו לא העלאה,
אלא השארה.

גיא בן גל: הגזבר השתמש במונחים 'העלאה', לא אמרת את צמד המילים

הזה? 'העלאה חריגה'?

יהודה בן חמו: שלי, רק הערה קטנה.

שגיא רוכל: זה נוסח חוק.

גיא בן גל: אה, החוק קורא לזה ככה. אז החוק הוא מעלינו, לדעתי.

יהודה בן חמו: מה קרה, גיא? מה קרה?

גיא בן גל: לא, כי היא אמרה שאין העלאה, והגזבר השתמש במושג העלאה

חריגה.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: תסתכל על הכסף. תסתכל על הסכומים,

- יהודה בן חמו:** אבל למה אתה צריך להפריע, גיא?
- גיא בן גל:** אני לא אדם שחי טוב עם סתירות. אני מזהה סתירה בין מה שאמרה חברת הסיעה המלומדת שלך,
- יהודה בן חמו:** אבל היה לך זכות דיבור.
- גיא בן גל:** למה שאמר הגזבר.
- עריד שלי עמרמי-בוזגלו:** אני רוצה סתירה בזה שאתה אומר שהוא פוליטיקאי ומצד שני,
- יהודה בן חמו:** שלי מתוקה, רק דבר אחד. המכסימום לדירה, גרוסו מודו, זה יהיה בין 70 ל-80 ש. לא 160.
- עריד שלי עמרמי-בוזגלו:** נו, עוד יותר טוב. לשנה.
- יהודה בן חמו:** לשנה כמובן. מה שמתחבר לעמירם, מה שעמירם אמר שלדירות הזולות יותר, ולאוכלוסיות בסוציו-אקונומי נמוך,
- עריד שלי עמרמי-בוזגלו:** עוד תהיה הנחה.
- יהודה בן חמו:** הם בכלל בפרוזדור הנחה. נפתלי, בבקשה.
- נפתלי גרוס:** נדמה לי שאיציק יואל דיבר פה על לוחות זמנים. למיטב ידיעתי התקנות מחייבות להגשת בקשה כזאת לתוספת חריגה עד ה-28 לפברואר. השאלה אם ניתן עדיין להגיש את הבקשה הזאת?
- שגיא רוכל:** אנחנו פנינו למשרד הפנים, משרד הפנים מודע. הם הגישו בקשה לתיקון החוק בשני פרמטרים. אחד - המועד לקבלת ההחלטה במועצת העיר בעקבות הבחירות שהיו, גם לרשויות המקומיות וגם לכנסת. הכינו הצעת חוק שהיא תכנון שני רכיבים, האחד - המועד לקבלת ההחלטה במועצת העיר והשני - זה המועד להגשת הבקשה. פנינו לפני שהעלינו את זה. פנינו לפני פינצי הממונה,
- יהודה בן חמו:** נעשה בירור. לשאלתך, נעשה בירור.
- שגיא רוכל:** ושאלנו אותו 'ניתן עוד לקבל החלטה?', התשובה היתה חד משמעית 'כן'. אנחנו מגישים בקשה לתיקון במסגרת חוק ההסדרים, החקיקה שתעבור בכנסת, הצעת חוק הזאת עומדת

בעינה. היה ותתקבל, הארכה קיימת. במידה והיא לא תתקבל, הארכה מתבטלת. מעינה, ההחלטה מתייתרת בשיעור ההעלאה הזו.

יהודה בן חמו: תודה. נפתלי.

נפתלי גרוס: במצב נכון להיום לא ניתן להגיש את הבקשה הזאת?

יהודה בן חמו: למה לא?

שגיא רוכל: במצב נכון להיום, לו נרצה להגיש,

יהודה בן חמו: סיימת נפתלי?

(מדברים ביחד)

אבי בן חמו:

אני רוצה להתייחס לכמה דברים שנאמרו פה. קודם כל, לגבי בניית תקציב. בניית תקציב כמו שאתם יודעים, ואתי גם את כאשת מקצוע, תקציב זה במסגרת בעצם תכנית עבודה. אנחנו בנינו את התקציב גם בצורה מקצועית וגם בצורה אחראית. אני עוד לא מכיר הרבה מאוד רשויות בארץ שתהליך העברת התקציב מתקיים כמו שהוא מתקיים פה, בכמעט 7 ועדות כספים עם ירידה לרזולוציה של כל סעיף, וגם כשבונים תקציב וגם בכל שנה יש בשביל זה הרבה ועדות כספים, העברות מסעיף לסעיף, עושים התאמות. זה חלק מתהליך עבודה תקין. אני חושב שההערה שלך היתה ממש לא במקום, כי כמו שאת יודעת, ואת יודעת אני מניח לקרוא דו"חות כספיים, אז כשאת באה ומסתכלת בדו"ח הכספי ואת רואה שגם מסגרות התקציב עולות, גם אחוזי הגבייה עולים וגם הגירעון המצטבר יורד, וגירעון שוטף אין לנו, אנחנו מאוזנים מדי שנה, וגם השנה אנחנו נהיה מאוזנים, אבל אנחנו עדיין עובדים בצורה אחראית. ואני חושב שחלק מגדולה של מנהל וגם דירקטוריון או חברי מועצה זה גם לדעת לקבל את ההחלטות. לגבי זחילת השכר שנרמז שלא אמרנו

או לא הבאנו או לא לקחנו בחשבון - זה פשוט לא נכון. בשקפים של התקציב לקחנו והצגנו זחילת שכר של 3%, 3.1%, וזה הופיע בתקציב והוסבר. לגבי שכר מאבטחים - באת ואמרת 'איך זה יכול להיות? שכר מאבטחים לא השתנה'. שכר מאבטחים עלה ב-10%, גם זה היה בוועדת הכספים. יובל, שתי הערות לך.

יהודה בן חמו: אתה לא חייב להגיב אבל.

אני עובד פה, זאת הרשות הרביעית. אני לא מכיר ב-12 שנים שאני עובד בשלטון המקומי, רשות בארץ, וציין את זה גיא בן גל בשיא הגינותו, לא מכיר רשות בארץ שהגיעה לאחוזי הגבייה שאנחנו הגענו. 93.7%. עכשיו, במקום לבוא ולשבח את אנשי הכספים, אתה בא ואומר 'איך יכול להיות שאם יש אחוז כזה אז מעלים?' אז מה אתה מצפה, שהם יורידו עכשיו את האחוז?

אהוד יובל לוי: כן.

יהודה בן חמו: הוא לא שואל אותך. תעצור רגע, יובל, זו לא שאלה. זה לצורך הדיון רק.

אהוד יובל לוי: אתה לא נותן לי זכות לענות לו.

יהודה בן חמו: לא. כי דיברת קודם.

ד"ר בוקי צ'יש: שאלה רטורית. הוא עוד לא למד את זה, גם את זה הוא עוד לא למד.

אהוד יובל לוי: ד"ר לחינוך, אל תפנה אליי.

ד"ר בוקי צ'יש: תלמד על זה.

יהודה בן חמו: יובל, מספיק.

ד"ר בוקי צ'יש: שאלה רטורית.

אהוד יובל לוי: לחברי הקואליציה מותר להעיר,

יהודה בן חמו: יובל, זה לא מכובד, נו מספיק.

אהוד יובל לוי: לא מכובד שחבר קואליציה יכול להתפרץ מתי שבא לו.

- יהודה בן חמו:** מספיק. ממלא מקום ראש העיר, מותר לו להעיר לך.
- אהוד יובל לוי:** הוא שואל, אני אוכל לענות לו,
- יהודה בן חמו:** לא, הוא לא שואל. זה סימן קריאה הוא שם. יובל, אתה לא תיסע לסיין.
- אבי בן חמו:** אני נדהם לשמוע דבר כזה מחבר מועצה, אני חושב שמה שאמרת כרגע זה פשוט לא אחראי ולא מקצועי.
- אהוד יובל לוי:** מה לא אחראי?
- אבי בן חמו:** עוד דבר שאני רוצה להגיד, הגיע הזמן באמת, אתה מעלה את זה מדי כמה ועדות כספים וגם בתקציב, מה לעשות, תב"ר זה לא תקציב רגיל. תב"ר זה תקציב בלתי רגיל. אין שום קשר לתקציב הרגיל. כשאנחנו עושים פרויקטים זה לא תקציב רגיל. זה שיש סעיפי אחזקה בפארק, סעיפי האחזקה של הפארק הם שוטף והם תקציב רגיל. אמרנו את זה עשרות פעמים. זה לא יעזור שאתה תבוא ותחזור כל פעם מחדש, הנה הוצאה של תב"ר והנה זה, אתה מנסה לקשור את זה למשהו שפשוט לא קיים. בטח לא בהיבט המקצועי.
- יהודה בן חמו:** תודה רבה. ברשותכם, לפני שעוברים להצבעה. ראשית כל, אני רוצה להודות על כל הקומפלימנטים שקיבלתי הערב, על ההגנה שאני מקבל גם פה בישיבת המועצה וברחוב. אני מאוד-מאוד מודה לכל המחמיאים, גם מי שהתכוון לכך, וגם מי שיצא לו במקרה. אני בהחלט חושב ואני אפתח ואומר, לפני שאומר את דבריי בהתייחסות להערות לדברי החברים, אני רוצה לפתוח בדברי תודה והערכה לעובדי אגף הגבייה וההכנסות. גם לשגיאי, גם לדבורה, גם לצוות העובדים, וכמובן גם לחברת מ.ג.ע.ר. שעובדת איתנו. דומה שהחברה הזו נטמעה כאילו הם עובדי העירייה. ולכן אני קודם כל פותח בדברי תודה. אני מוכן לשתוק

אמיר, אם אני מפריע לך, רק תאותת לי,

ד"ר אמיר גבע: לא פציתי פה אפילו.

יהודה בן חמו: דיברת עם גיא. לכן אני רוצה לפתוח בתודה לעובדים ולמנהלים.

וכמובן להנהלת העיר, למנכ"ל העירייה, למנהלי האגפים ולכל מי שעוסק בעבודה הקשה ביום-יום. אני רוצה בהחלט לברך את ידידי בוקי צייש על העבודה הברוכה והנפלאה יחד עם יוזמה מאוד-מאוד ברוכה של תושב העיר ישראל אשכנזי, הוא זה שזרע את זרעי הרעיון הראשוניים לכרות ברית של ערים תאומות עם סין. אני בהחלט מתחבר לחלום של עמירם מילר, ואני מרחם על אנשים שאין להם חלומות. בהחלט אני מאמין גדול שקשרי הידידות שהתפתחו בין גינאן לבין כפר סבא, אני סמוך ובטוח שכבר במשלחת הראשונה בהכירי את האנשים שנוסעים, ובהכרות הלא מעמיקה אלא מההתייחסות של הסינים, אני מאמין שזה יעשה טוב ללא מעט עסקים תושבי העיר, ואני מקווה מאוד שגם לעיר. כך שאני מברך על היוזמה של ישראל אשכנזי, ואת בוקי שתפס את הרעיון ומינף אותו. אני חושב שזה היה חבל מאוד, אני אומר את זה כהארה באל"ף לחברים, וחלק מהקואליציה לא הגיע והאופוזיציה לא הגיעו, אני חושב שחבל מאוד שלא הגיעו חברי המועצה, זו אמירה לא מכבדת את השולחן הזה.

ד"ר אמיר גבע: זה שעות עבודה, ימי עבודה.

יהודה בן חמו: סליחה, כי פשוט יום חג שכזה, לדעתי חברי המועצה היו צריכים

להופיע. באשר להערות שנאמרו פה. אני אתחיל מאמיר גבע. אני רוצה לומר לך אמיר, שאני גאה לומר ואני לא מתבייש ואני אומר את זה בכל פורום, אני אדם סוציאליסט. גם בימים טרופים אלה, אני גאה במושג הזה וגאה באורח החיים

הסוציאליסטי שלי. ואני אעשה הכל על מנת לנסות ולצמצם את הפערים בחברה הישראלית. בחברה הכפר סבאית לפחות, אני לא מתיימר להשפיע ברמה הארצית. אני רוצה לעבור למקום אחר לגמרי. סלחו לי שאני אגיד ביטויים קצת קיצוניים בכדי להמחיש, אני חושב שההתייחסות של חלק מהאנשים פה, זה היה פופוליזם, ואין לי מילה אחרת יותר מכך, ואני אסביר למה אני מתכוון. לבוא ולטעון, ונאמרו הדברים, אני רק אחדד אותם. לבוא ולטעון שאנחנו כהנהלת עיר, ואני רוצה לקוות ולאחל עם כל המתחים שיש, ועם כל האופוזיציה והקואליציה והגחמות של כל אחד ואחד מאיתנו, אני רוצה לקוות שגם האופוזיציה לא תשמח לאיד אם חלילה לא נעמוד ביעדי השנה הקרובה. ואני באמת רוצה לקוות שכולנו יש לנו אחריות של דירקטוריון, פעם משלתי את זה בתחילת הקדנציה הקודמת שנפגשתי ממש עם כמה אנשים בשביל לקחת גם את הדימויים ואת ניסיון החיים שלהם, ואמר לי מישהו דימוי שמאוד מצא חן בעיניי. חבר מועצה עם דירקטוריון, דירקטוריון לכל עניין, כמו פירמה עסקית פרטית. ואם אתה נמצא בפירמה עסקית שמצליחה, אתה גאה להוציא את כרטיס הביקור ובא ואומר 'וואללה, הנה אני מסנדיקס, אני ממודו, אני מחברות מצליחות', כי אנשים אוהבים להזדהות עם מצליחנים. אותו הדבר גם המועצה. אני רוצה לקוות ולאחל שכאן יושבים סביב השולחן אנשים שרוצים שנצליח כולנו, כי ההצלחה בסופו של יום היא לא תהיה שלי לבד. נכון הוא שאני כראש מערכת מקבל גם את הפרחים וגם את הקוצים. אני מראש אמרתי תמיד שבפרחים אני מתחלק עם כולם. אבל המינימום הנדרש זה מילה אחת - אחריות. זה מה שאני מצפה מכל חבר וחבר. תיגשו לפרוטוקולים, שאני הייתי

חבר אופוזיציה, ותראו את ההתייחסויות שלי, כי כולם אומרים 'אתה היית באופוזיציה, נהיית ראש עיר'. קחו את הפרוטוקולים. לשמחתי, מיוזמה שלי, מהצעה לסדר שלי, ההקלטות שיש בישיבות המועצה זה היה ביוזמה שלי. עד אז בכלל לא היו מוקלטים. היו כותבים גם את ישיבות המועצה בעיקרי דברים. וקחו את הפרוטוקולים ותראו את ההצבעות שלי. ותראו את ההתייחסויות שלי, ותראו את הרספקט שרכשתי למי שישב ממולי בשולחן. זה אחד.

שתיים - אני רוצה לומר לכם שאם נגעת במילה אחריות, אז מתוך אחריות של כל אחד ואחד מאיתנו כחברי מועצה, נגע בזה עמירם מילר, האם ראש עיר או מועצה שלא מעלה ארנונה ולא משמרת את השירות ולא מפתחת את העיר, האם היא מטיבה עם התושב? אני רוצה להגיד לכם שבראש ובראשונה היא פוגעת בחוליות החלשות. היא לא פוגעת בחוליות החזקות. קח דוגמא את אמיר, מותר לי. אמיר, גם אם יהיה מצב כלכלי בעיר או במשק, הוא ברוך השם מסודר, ידאג לתא המשפחתי לו. לעומת אותו שכיר או חד הורית שהם לא יוכלו לדאוג. יהיה להם קשה יותר לדאוג. ולכן אנחנו צריכים כן לשמור על רמת השירות לפחות. מה זה רמת השירות? האם רמת השירות זה רק הניקיון ופינוי האשפה והגזם או החשמל שמציק לנו שאנחנו יוצאים מהבית? או רמת השירות זה לנסות ולשמר את כל הפרויקטים והיוזמות החינוכיות שאנחנו נותנים? ואם אנחנו ניקח את המספרים שאנחנו מקבלים מהמשרדים הממשלתיים, תראו באיזה פערים אנחנו נדרשים ובצדק, נדרשים להשלים את מה שהממשלה נותנת. אם אני הייתי צריך, אם אנחנו היינו צריכים לבוא ולומר, לקדש את המספרים שאנחנו מקבלים מהמשרדים

הממשלתיים, אני מודיע לכם שלא היינו נמצאים איפה שאנחנו נמצאים, ואני לא אומר את זה לזכותי. אנחנו כולנו בלי יוצא מן הכלל, אמרתי את זה בסיכום הקדנציה, אני אומר את זה בכל פורום. עם כל הביקורת שיש לכם, אתם חלק מהעשייה העירונית. ואני בכל זאת אומר, אנחנו תפקידנו לראות כמה צעדים קדימה. להסתכל לאן העיר הזו צריכה להגיע. לבוא ולהסתכל לתושבים בעיניים. צודק גיא, אני לא עושה צעד פופוליסטי. אם הייתי לוקח ניתוח פוליטי חד משמעית היה אסור לי לעשות את זה. אם אני הייתי בא ואומר, ותאמין לי שיכולתי לכפות על הגורמים המקצועיים לא להעלות את הארנונה. ומי שאומר שאפשר לקחת פחות מ-4.57%, סליחה אתי, לא מבין קצה קצהו של מה זה צו הארנונה.

גם אם תגיד את זה 10 פעמים זה לא נכון.

אתי גן-אל:

תרשי לי, לכן אני בא ואומר חד משמעית, גיא, אני אומר לך שזו החלטה פוליטית השגויה ביותר. ואני גם עם ההחלטה השגויה הזו אני פוגש לא מעט תושבים,

יהודה בן חמו:

אמרתי שהיא שגויה ומוסרית.

גיא בן גל:

גם לא מוסרית, ההפך, מוסרית יש לה הצדקה יותר מתמיד. וגם היום כשאני פוגש את התושבים ואני נדרש להסבר, נכון. שואלים אותי את השאלה הזו אמיר, 'אתה יהודה עם השרוך האדום, עם החולצה הכחולה, אתה שבאת איתנו לבית הדין העבודה, אתה מההסתדרות', ואני גאה בכל תחנות חיי שעשיתי. בכל מקום בתחנות, גם כראש עיר וגם בתפקידיי הקודמים שמת לי למטרה אחת בלבד, לצמצם את הפערים בחוליות. תפיסת העולם שלי באה ואומרת תנהל גם את העיר כמו את התא המשפחתי. תחזק את החוליות החלשות. וכך אנחנו נוהגים פה בעיריית כפר סבא.

יהודה בן חמו:

וכך אני מנחה את כל הנהלת העיר. כל מנהלי האגפים יפעלו. וברוך השם עד היום אין מצב שתלמיד או תלמידה או חניך או חניכה, בכל קונסטלציה שהיא, לא יקבלו שירותים בגלל בעיות כספיות. ישנם מקרים חריגים שאנחנו נתקלים בהם בתקשורת, שלפעמים הקשר בין התיאור לבין המציאות שונה לחלוטין, ואני אומר לכם את זה באחריות. לכן אני בא ואומר, פוליטית החלטה שגויה. ניהולית עניינית לטובת העיר - חד משמעית כן. מוסרית - על אחת כמה וכמה, מאותם מניעים שפה נגעו ועמירם הטיב לתאר את זה יותר טוב מכולם. ואם אנחנו מדברים על תוספת של 80 ₪ על הדירות הגדולות וכ-30, 35, 40 ₪ על הדירות הקטנות יותר, אותן שכבות חלשות, לשנה, כשאתה מדבר שהם כבר נמצאים בפרוזדור של מתן ההנחות, ממה נפשכם? מה צעקתכם? על אותו 1%? שאנחנו באים ואומרים רבותיי, אנחנו מגלים אחריות. במה אחריות? תלמדו קצת גם מה קורה במשרדים הממשלתיים.

אני מקווה כמוכם לפחות, אני מניח שאתם מקווים כמוני, שנעמוד ביעדים. כי הרי העיר הזו סבלה מאותם מושגים של גירעון נצבר כשליש מהתקציב העירוני, סבלנו מתקציב שוטף של כ-15 מיליון ₪ ממוצע בשנה. סבלנו מאותם דברים כאלה. ראינו את הדימוי של העיר הזו. ראינו את ערכי הנדל"ן שלנו בעיר באותם שנים. נכון, היו שינויים גם בגלובליזציה של כולם. היו שינויים גם בארץ, לא כפר סבא. תראו את הקפיצה שכפר סבא עשתה ביחס ליישובים אחרים, גם סמוכים לנו. נוהגים להגיד רעננה. בואו תיקחו את ה-5,6 שנים האחרונות עם התוספות של רעננה, של הוד השרון, של כל היישובים, בהשוואה לכפר סבא בכל פרמטר. לא רק כלכלי. חברתי, חינוכי, תרבותי, ניהולי. בכל

פרמטר. לא אני אומר את זה. לא אני מופיע בכנסים. גם כשאני לא מופיע בכנסים נותנים את כפר סבא כדוגמא. סתם? מה, גם שם אני כוחני? גם שם אני מטיל אימה? הרי ממה צעקתכם? אני לא מצליח להבין. לכן אני אומר לכם מהנימוקים שאתם אמרתם, אם אני הייתי צריך לבוא לקיים דיון אמיתי, רק מהנימוקים שהאופוזיציה אמרה, רק מרביעיית הירוקים, זה האופוזיציה, נכון? אין יותר, רק מהנימוקים שלכם, ... לסגור הסכם קואליציוני.

גיא בן גל:

לא, תאמין לי שזה לא זה. רק מהנימוקים הללו, אני הייתי בא ואומר, רק בגלל זה הייתי מצביע בעד. מהנימוקים הללו. אבל מכיוון שאתם באתם פתוחים, ואתם הרי פתוחים לשכנוע, אז אני מניח שיכול להיות שתשנו את דעתם.

יהודה בן חמו:

...היו שנים שתמכנו בצו הארנונה?

גיא בן גל:

לכן אני בא ואומר, תראו, אני מכיר לא אישית, כולנו הרי עברנו מערכת בחירות לא מזמן. עברנו. אני ראש עיר גרוע, ראש עיר טוב, שמעתי פה כל מיני סופרלטיבים. אתה אמרת בתחילת הקדנציה 'הציבור אמר את שלו'.

יהודה בן חמו:

נכון.

גיא בן גל:

הציבור אמר את שלו. אני בסירוי בארץ עברתי בתל אביב ושפשפתי את העיניים אם אני רואה נכון. בחיי. אורן שחור, אלוף בצה"ל מתיימר להיות מנהיג, ולא בזלזול חס וחלילה, אני אומר, אני לא מכיר את האיש באופן אישי, פגשתי אותו פעם-פעמיים, שמעתי אותו באיזשהי הרצאה, וואללה, בריש גלי, בלי להתבייש, בלי להנמיך מבט,

יהודה בן חמו:

שהוא יוריד ארנונה.

ד"ר אמיר גבע:

אני מוריד ארנונה, אני מבטל דו"חות. ואני אמרתי בוא'נה,

יהודה בן חמו:

הרמתי טלפון לרון חולדאי ידידי, אמרתי לו 'רון תשמע, כיסאך מתערער, ראיתי התנדנדות בקומה 12 שם בעיריית תל אביב, עברתי ראיתי קצת משהו מתנדנד, זה הוילון או הכסא? ואמרתי ריבונו של עולם, תל אביב, עסקים גדולים, אנשים, זה. לא מפתיע אתכם בתוצאה, האיש התנדף, היה כלא היה. והאיש אמר את מה שאמר, והנה בבקשה. אני רוצה להרגיע אתכם, גיא, את כולכם.

גיא בן גל:

אנחנו מאוד רגועים.

יהודה בן חמו:

אני רוצה להרגיע אתכם.

גיא בן גל:

אתה נראה לי יותר בלחץ.

יהודה בן חמו:

לא, אני רוצה להרגיע אתכם, הציבור לא טיפש. הציבור מספיק חכם ונבון להבין ולברור בין המוץ לתבן. הציבור מספיק פיקח בשביל לדעת מה טוב לו.

גיא בן גל:

הוא בחר גם אותנו, להזכירך.

יהודה בן חמו:

נכון. בסדר. נכון, הוא יודע מה טוב לו. ואם קיבלתם 4 מנדטים, זה מה שטוב לו. ואם קיבלתי 84%, זה מה שטוב לו. ואם הוא יסבור אחרת, אז הוא יבחר אחרת. לכן אני בא ואומר, לבוא ולצאת בצעדים פופוליסטיים זה לא אני. זה לא אני. אמרתי את זה לפני 5.5 שנים, אנחנו הולכים לדרך קשה, כל הזמן אמרתי את זה. אנחנו חותרים למקומות שחדשים לנו. הדרך היא מלאה חתחתים, הדרך היא מלאה מהמורות, הדרך היא קשה. אבל מי שמתרגש מעבודה קשה, שיזוז הצידה. אני זוכר באחד הספרים של תנועת העבודה, מתואר על חיים ויצמן, נשיא המדינה הראשון שהגיע לאיזושהי מדינה באירופה, והיה שם בן אהרון הגדול. והוא בא ואמר דבר פשוט, חיים ויצמן הגדול עלה על הפלטפורמה ואמר 'רבותיי, החיים קשים, קשה לנו'. בן אהרון

היה אז בן 23 או 24, עלה בחזרה ואמר לו 'אם קשה לכם, זוזו הצידה. אנחנו הצעירים נעשה את העבודה. לא באת להתלונן פה'. אז מי שקשה לו שיזוז הצידה, שישאיר את העבודה.

גיא בן גל: קשה לנו איתך.

יאיר אברהם: יהודה, לו זה היה תלוי בך, היית מעלה גם ב-2%?

יהודה בן חמו: אני אומר לך חד משמעית, אני לגבי האחריות יאיר, אני בדיוק

מגיע אליך ואני אתיחס גם לשאלה הזו. קיוויתי מאוד לא לשמוע את זה בקדנציה הזאת ממישהו מחברי המועצה. זה גם כן תיווכח לראות בדברי הימים של האופוזיציה של עיריית כפר סבא איך האופוזיציה האחראית דיברה בעבר. לא רציתי גם להזכיר התמודדויות שהיו פה, ועם כל הפופוליזם הזול של לבוא ותוך 3 חודשים מעתיקים קו, ובאותו אזור ראינו את התוצאות של הקלפיות. ראינו את הדברים הללו. אבל קיוויתי יאיר לא לשמוע, ואני אומר לך את זה, כמו שידעתי לתת לך קומפלימנטים, קח את זה כפידבק בונה. ואני מפרגן לך על הרבה מאוד דברים שאתה מתנהל, קיוויתי מסביב לשולחן הזה לא לשמוע את מה ששמעתי ממך היום. לבוא ולהגיד 'אני לא נושא באחריות', סליחה, אני אדייק, 'אילו הייתי שגיא או יהודה בן חמו או אבי, סביר מאוד להניח שהייתי כן מצביע כי האחריות רובצת על כתפיי'.

יאיר אברהם: לא הייתי מצביע, הייתי מוביל את זה.

יהודה בן חמו: סליחה, אוקי.

יאיר אברהם: אולי. אולי.

יהודה בן חמו: עוד יותר גרוע. עוד יותר גרוע. רגע, תרשה לי. כי אני בא ואומר

דבר אחד, אנחנו,

גיא בן גל: יהודה, אז למה הורדת 1%?

- יהודה בן חמו:** תן לי, אני אגיד לך.
- גיא בן גל:** הרי אם זה לא פופולרי,
- יהודה בן חמו:** תן לי, הרי אני לא אשאר חייב במילה אחת. הכל רשום. אני אסביר לך.
- גיא בן גל:** העבודה לוקחים קרדיט על זה, דרך אגב.
- יהודה בן חמו:** אני בא ואומר,
- (מדברים ביחד)
- יהודה בן חמו:** איציק, אתי, לא יכול להיות שאת תפריעי לי. גיא הגן עליי,
- אתי גן-אל:** אבל אתה...
- יהודה בן חמו:** אני אגיע לאחוז. קודם כל על הקרדיט, אמרתי שאת הפרחים אני מתחלק איתם, נכון? אז קודם כל התחלקתי בפרחים. דבר שני, יאיר ידידי, מסביב השולחן הזה חייבים לשבת אנשים רק שלוקחים אחריות. חייבים. גם אם אתה מהאופוזיציה, אתה נושא פה באחריות. ואני אגיד לך יותר מזה, גם אם יהיו פה חלילה החלטות שגויות, גם אם התנגדת או מישהו מאיתנו התנגד, קח בחשבון שבמבחן התוצאה יסתכלו על כולנו, אולי קצת עליי יותר, גם ברמת הביקורת וגם ברמת הפרגון, טיפה יותר, אבל יסתכלו עלינו באותה המידה. כי אם העיר תצליח, אם אנחנו נצליח ביעדי השנה הזו, גם אתם תוכלו להסתובב בגאווה. אם החבר'ה הגינטלמנים האלה והגב' הזו יצליחו לספק את הסחורה והם עובדים קשה בשביל לספק את הסחורה, בסופו של יום הם יתנו לנו להתהלך עם גב זקוף, עם חזה מורס ולבוא להגיד לציבור 'הצבנו יעדים ועמדנו'. אני אומר לכם, שאני כמו שנאמר פה קודם, הצבנו רף גבוה. ואני אומר לכם שבגלל זה הם גם עובדים יותר קשה. ואני אומר לכם שבסופו של יום אם אנחנו נצליח, נצטרך להעריך אותך שבעתיים. גם ככה הם מוערכים,

אבל נצטרך להעריך אותם שבעתיים. כי זה היום דווקא בתקופה הזו, זה לא פשוט. הם רצים בין הטיפות, רצים על ביצים ואסור להם לשבור ביצה ואסור להם להירטב. והם עושים את זה, תאמינו לי שהם עושים את זה ברמה האנושית הכי גבוהה. ולכן אני בא ואומר על כולנו מוטלת האחריות. למה לא 2%? תראה, מה אני אגיד לך, ככל שהשיער נצבע ללבן, ושנינו צובעים אותו ללבן, ככה הקווים האדומים בחיים נהפכים להיות לוורודים. אתה לא מוותר על עקרונית, אתה מבין שהחיים הם לא שחור לבן. החיים הם פשרות. החיים זה בין הגורם המקצועי. אני לא יכול לשלוח חייל לקרב, אתה בא אומר לו 'תשמע, אני נותן לך כדור שיורה רק 100 מ"ר, אני נותן לך 5 כדורים כי אני זה', אין מושגים כאלה. בא בן אדם, בא מנכ"ל, בא הגזבר, אומרים 'תשמע, אתה שולח אותי לקרב, אתה מציב לי מטרות שהן אפילו לא נראות בעין. אתה לא נותן לי את הכלים להתמודד' - אחד. שתיים... אני מקווה מאוד שלא נגיע אליו. משרד הפנים דצמבר 2009 מסיימים שנת זה, מקווה חס ושלום, חלילה יהיה באג, חלילה לא נעמוד בציפיות, אז נגע בזה איציק. מי שמכיר שלטון מרכזי, אתם לא מבינים, לא חלילה בזלזול אני אומר את זה, כי עד שאני לא נבחרתי לרשות העיר לא ידעתי מה זה שלטון מרכזי. כחבר מועצה מי נפגש עם שר פנים? מי נפגש עם פקיד האוצר? לא. אתם לא יודעים איזה גזרות הולכות ליפול עלינו מהשלטון המרכזי. הרי כל יום שאני פותח את הדואר, אין יום, אתה יודע מה, קח את הקלסר של מחר בבוקר, תראה החלטנו לקצץ ברווחה, החלטנו לקצץ בחינוך, החלטנו לקצץ בהסעות. הכניסו נוסחא חדשה להסעות. פעם היו עושים 3 ק"מ שביל. היום אומר לך 'לא, קו אווירי'. ההוא בכרמל, אומרים לו 'לא, תלך על ההרי'.

הילד ילך על ההר עם התיק שלו בכיתה א', ילך 3 ק"מ על ההר. כפר סבא הוא אומר לך 3 ק"מ קו אווירי. מה פתאום? מה אתה הולך לי בקו? איך אני נוסע? מה, אני מביא אותם עם מסוק? אני מביא אותם עם מטוס? ולכן אני בא ואומר, ולפעמים זה גזרות שהציבור לא יכול לעמוד בהן. ואנחנו בצדק, אנחנו לא רוצים לקצץ, אז אנחנו רוצים לבוא לפחות בחזקת נאה דורש נאה מקיים. לבוא ולהסתכל לפקידים בגובה העיניים של פקידי הפנים והאוצר, ולהגיד אנחנו עשינו, לא רק דיברנו. אנחנו באים עם ידיים נקיות. למרות שיכולנו כעיר חזקה לבוא ולומר 'רבתיי, אנחנו נעלה רק את ה-4.57',

ואין לך שקל לחסוך בתקציב.

גיא בן גל:

ייחסך, אל תדאג. באנו ואמרנו, למגינת לבך יחסך בסוף. אני אגיד לך גם למה. אנחנו נבוא ונאמר לפחות עשינו את המוטל עלינו. באנו ומצד אחד אמרנו בגלל המצב הכלכלי אנחנו לא קופצים מעל הזה, אנחנו לא רוצים להגיע חס וחלילה למצב, מנשה יקירי, הוד השרון לא מעלה ב-10% כמעט בגלל שהוא לא העלה בשנים האחרונות, שזה לא נכון. תרשה לי רגע, זה לא נכון קודם כל שהם לא העלו כל השנים.

יהודה בן חמו:

עו"ד מנשה אליאס: 2005,

יהודה בן חמו: תרשה לי רגע.

עו"ד מנשה אליאס: לא, למען הדיוק.

תרשה לי רגע, תן לי. אני אגיד לך דברים. ואני לא שמח לאידם חס וחלילה. אבוי לנו אם אנחנו נצטרך לבוא ולהגיד, לתת מכה אחת או במקום להגיד לאט-לאט, לאט-לאט. ולכן אני בא ואומר מכל הנימוקים שנאמרו פה מהמבקרים ומהמקטרגים, אני אומר חד משמעית בגלל הנימוקים האלה, אני הייתי מרים שתי ידיים

יהודה בן חמו:

- ולא יד אחת. לסיום חברים, אני רוצה לומר לכם,
עו"ד מנשה אליאס: אבל אם מישהו חשב אחרת זה לא פופוליזם, פשוט המחשבה שלו אחרת.
- יהודה בן חמו:** אני לא אמרתי, דיברתי על-
גיא בן גל: אם אתה חושב בניגוד ליהודה, אתה נחשד בפופוליזם.
- יהודה בן חמו:** אני ברשותכם, מקווה שהתייחסתי לכל הדברים שנאמרו פה,
אמרתי את הדברים קצת בהתלהבות,
ד"ר אמיר גבע: אז אני מבין שאתה תומך בהעלאה.
- יהודה בן חמו:** לא, אני באתי פתוח. אני כמוך באתי פתוח, אז אתה תצביע בעד
ואני אצביע נגד.
- גיא בן גל:** רגע, רק תבהיר לנו, בזכות העבודה ירד 1%, שיוכלו לגזור איזה
קופון ציבורי?
- יהודה בן חמו:** לכן אני בא ואומר חברים, אלה דבריי לישיבה זו. אני ברשותכם
רוצה להעמיד להצבעה את אישור החלטת ועדת הכספים, סליחה
בבקשה,
- אבי בן חמו:** הצעת החלטה זה: מאשרים את צו הארנונה המוצע לשנת 2009
כפי שאושר בפרוטוקול ועדת הכספים מישיבתה מיום
12.03.2009.
- יהודה בן חמו:** תודה. הכל במקשה אחת.
- אתי גן-אל:** אני רוצה שאלת הבהרה. שאלת הבהרה אחת.
- אורן כהן:** רגע, הוא חילק את זה ל-3 פרמטרים, תצביע על כל פרמטר.
- יהודה בן חמו:** תשמע, כמו כל דבר בצבא, הכל מתחלק ל-3. חוץ מהעוף ל-8.
- גיא בן גל:** אם אתם תפרקו את ההצבעה, אנחנו נתמוך,
(מדברים ביחד)
- יהודה בן חמו:** רבותיי, אתי לא דיברה היום. אתי, בבקשה.
- אתי גן-אל:** אני רוצה שאלת הבהרה,

- יהודה בן חמו:** אתי השתכנעה. בבקשה.
- אתי גן-אל:** תשמע, אני כל כך מתורגלת, אני באה מהאוצר, אני עד אחת וחצי שתיים בלילה ישבתי, שמעתי את המשרדים. תאמין לי, וואללה, עד שמגיעים למספרים.
- גיא בן גל:** מכירה את הנאומים האלה.
- אתי גן-אל:** אני מכירה את זה, אבל אני מוכרחה לחברי המועצה הבהרה אחת. הארנונה היא מס לכל דבר. ולכן אסור לקשור את גביית הארנונה במתן שירותים. זה החוק. זה מה שתדעו.
- שמעון פרץ:** אבל זה ההכנסות שיש לנו.
- אתי גן-אל:** לא. אסור להעלות את הנושא,
- עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו:** הגדרה של מס היא משהו אחר, והגדרה של ארנונה זה משהו אחר. זה לא נכון.
- אתי גן-אל:** אסור להעלות את הנושא שאם לא תקבל ארנונה תקבל פחות שירותים. כי ארנונה מס ואין קשר. אסור.
- אורן כהן:** ואם תיפגע רמת השירותים בשנה כלכלית כל כך קשה, אז תיפגע, מה קרה? זה גם בסדר.
- אתי גן-אל:** זה לא קשור. אבל אתה פה על צו ארנונה. נקודה. זהו.
- (מדברים ביחד)
- ד"ר בוקי צ'יש:** אנחנו נעלה שני סעיפים נפרדים: אחד - התוספת של ה-1%, ואחד - שאר הסעיפים. מקובל עליכם? קודם כל, אני שואל, אורן, אתה הצעת ואני שואל אותך.
- אתי גן-אל:** מסכנים, אנחנו מתעללים בחבר'ה, שבאמת יש להם...
- עמירם מילר:** לא לפצל אותם, אלא להשאיר אותם כמו שהם.
- יהודה בן חמו:** שליחה חברים, תודה רבה. מי בעד,
- אורן כהן:** אני מציע לא להצביע על הכל כמקשה אחת.
- יהודה בן חמו:** יקירי, אנחנו נצמדים להחלטת ועדת הכספים. הצגנו אותה

בוועדת הכספים. תודה רבה חברים. מי בעד לאשר את המלצת ועדת הכספים, לאשר את צו הארנונה כפי שאושר בוועדת הכספים, ירים את ידו. תודה רבה.

הצבעה

בעד: בוקי צייש, נורית חסון-לוי, ארנון לוי, צביקה צרפתי, עמירם מילר, אברהם מולה, איציק יואל, שלי עמרמי-בוזגלו, שמעון פרץ ויהודה בן חמו.

נגד: איתן צנעני, מנשה אליאס, יאיר אברהם, נפתלי גרוס, אתי גן אל, גיא בן גל, אמיר גבע, יובל לוי.

נמנע: אורן כהן.

החלטה מס' 67: מאשרים את צו הארנונה לשנת 2009 כפי שאושר בפרוטוקול ועדת הכספים מישיבתה מיום 12/03/09 המצ"ב.

2. אישור תרומה לבי"ס גורדון (מחוץ לסדר היום).

אבי בן חמו: בתוך ועדת הכספים היה לנו גם אישור של תרומה לפי נוהל תרומות לבי"ס גורדון.

שמעון פרץ: פה אחד.

יהודה בן חמו: פה אחד, תודה. תודה רבה. 3 דקות הפסקה.

החלטה מס' 68: מאשרים פה אחד תרומה בסך \$ 3,660 לרכישת ספרים לבית-ספר גורדון.

אבי בן-חמו
מנכ"ל העירייה

יהודה בן-חמו
ראש העיר

**ריכוז החלטות מועצה מיום 25/03/09
פרוטוקול מס' 9/16-11/09**

**החלטה מס' 67: מאשרים את צו הארנונה לשנת 2009 כפי שאושר בפרוטוקול ועדת
הכספים מישיבתה מיום 12/03/09 המצ"ב.**

החלטה מס' 68: מאשרים פה אחד תרומה בסך \$ 3,660 לרכישת ספרים לבית-ספר גורדון.